

Plenaire 27

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2008-2009

28 januari 2009

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUALITEITSDEBAT over een Vlaamse gewestwaarborg voor Opel Antwerpen	1
ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de niet-deelname van Vlaanderen aan het nieuwe internationale agentschap voor hernieuwbare energie IRENA	13
ACTUELE VRAAG van mevrouw Joke Schauvliege tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de aanpak van fijn stof in steden	15
ACTUELE VRAAG van mevrouw Elke Roex tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over borstkankerscreeningsprogramma's in Brussel	17
ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de vier nieuwe internetradio's van de VRT	19
ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de verklaringen op de webstek van Vlaams minister Bert Anciaux met betrekking tot het dragen van de arafatsjaal door personeel van De Lijn en de link die de minister legt tussen de kindermoorden in Dendermonde en de oorlog in Gaza	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verklaringen op de webstek van de minister met betrekking tot het dragen van de arafatsjaal door personeel van De Lijn en de link die de minister legt tussen de kindermoorden in Dendermonde en de oorlog in Gaza	21
ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de beslissing van de minister om een parallelle topsportstructuur op te richten en te subsidiëren voor gymnastiek	26
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Laurence Libert, de heren Dirk De Cock en Kris Van Dijck, mevrouw Anissa Tamsamani, de heer Jan Laurys en mevrouw Stern Demeulenaere betreffende het belang van de voortrekkersrol die de Vlaamse overheid dient te spelen bij de implementatie van de Elders Verworven Competenties (EVC) – 1785 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Bespreking	29
ROUWHULDE	30
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Laurence Libert, de heren Dirk De Cock en Kris Van Dijck, mevrouw Anissa Tamsamani, de heer Jan Laurys en mevrouw Stern Demeulenaere betreffende het belang van de voortrekkersrol die de Vlaamse overheid dient te spelen bij de implementatie van de Elders Verworven Competenties (EVC) – 1785 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	30

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Felix Strackx, Christian Verougstraete, Erik Tack, Herman De Reuse en Thieu Boutsen tot besluit van de op 13 januari 2009 door de heren Felix Strackx en Jan Peumans in commissie gehouden interpellaties tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, respectievelijk over de gevolgen van de beslissing van de Europese Commissie inzake de btw op bouwgrond bij de aankoop van een nieuwe woning en over het advies van de Europese Commissie betreffende de btw-regeling voor nieuwbouwwoningen – 2040 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	31
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jan Peumans, Geert Bourgeois, Piet De Bruyn, Mark Demesmaeker en Kris Van Dijck en mevrouw Helga Stevens tot besluit van de op 13 januari 2009 door de heren Felix Strackx en Jan Peumans in commissie gehouden interpellaties tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, respectievelijk over de gevolgen van de beslissing van de Europese Commissie inzake de btw op bouwgrond bij de aankoop van een nieuwe woning en over het advies van de Europese Commissie betreffende de btw-regeling voor nieuwbouwwoningen – 2041 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	31
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	31
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	35
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	35

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.10 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Marijke Dillen, Marie-Rose Morel, Els Robeyns: gezondheidsredenen;

Rudi Daems, Miet Smet, Luc Van den Brande, Paul Wille: buitenslands;

Bart Caron: ambtsverplichtingen;

Hilde Eeckhout, Margriet Hermans: familieverplichtingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 60/16*)

ACTUALITEITSDEBAT over een Vlaamse gewestwaarborg voor Opel Antwerpen

De voorzitter: Dames en heren, het debat is geopend.

De heer Penris heeft het woord

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, dames ministers, mijnheer de minister, we zijn een beetje te laat begonnen maar dat heeft misschien te maken met het feit dat de minister gebruik heeft moeten maken van het openbaar vervoer. De treinlijnen tussen Antwerpen en Brussel zijn vandaag enorm gestoord. Er is een seinhuis uitgevallen, heeft men mij meegedeeld. Dat is ook de reden waarom burgemeester Janssens van Antwerpen en

zijn schepen van Economische Zaken de heer Voorhamme hier waarschijnlijk nog niet zijn. Maar u bent er wel, mevrouw de minister.

Het is niet de eerste keer dat we het over dit onderwerp moeten hebben, helaas. De laatste keer dat we elkaar hierover gesproken hebben, was op 3 december in dit halfroond. Toen was de heer Van Rompuy erbij alsook de heer Van Malderen, die vandaag een van de vraagstellers is en die, naar ik heb begrepen, ook heel bezorgd is over de sector, en terecht. We moeten ons telkens vragen stellen over hoe het gaat aflopen met de grote automobielsectoren in Vlaanderen. Telkens er berichten komen, houden we ons hart vast, hetzij in Gent voor Volvo, hetzij in Genk voor Ford, hetzij in Antwerpen voor Opel. Elke keer ondervragen wij deze regering en elke keer krijgen wij van deze regering geruststellende antwoorden. De laatste keer op 3 december was dat niet anders, mevrouw de minister. Toen heb ik van u heel wat mooie beloftes mogen noteren, maar als puntje bij paaltje komt moeten we vaststellen dat de Vlaamse automobielsector bedreigd blijft, ondanks al onze goede voornemens, ondanks alle beloftes die u mede namens de meerderheid maakt.

We hebben de berichten van de laatste 24 uur gehoord. Ik zal die op een draffe herhalen zodat ook de collega's die minder vertrouwd zijn met het dossier, mee zijn. Opel Antwerpen heeft het in het bijzonder moeilijk ten eerste omdat het binnen de General Motorsgroep een van de jongste dochters is. Er is ten tweede in de automobielsector een algemene overcapaciteit en daar worden kleinere spelers het eerste slachtoffer van. Vlaanderen is jammer genoeg een kleinere speler. Ten derde speelt ook in Amerika, zelfs in het Amerika van de gevierde Obama, een eigen-volk-eerstprincipe. Wie zijn wij om hem daarop tegen te spreken? Hij wil natuurlijk zijn eigen automobielsector in de eerste plaats veiligstellen. Als dat ten koste is van Europa, dan zal dat zo wel zijn.

Ten vierde: we hebben in Antwerpen geen kaskrakers meer. We hadden de Astra, en binnenkort zullen we misschien terreinwagens mogen bouwen. Ik ben niet iemand die veel met de wagen rijdt, mevrouw de minister van Mobiliteit. Ik gebruik altijd het openbaar vervoer. Ik ben daar vandaag het slachtoffer van geweest. Ik was blij dat er nog wagens rijden: vandaag heeft een taxi me van Antwerpen naar Brussel gebracht. Er zijn wagentypes die het goed doen en wagentypes die het minder goed doen, en het schijnt dat terreinwagens minder goed zullen verkopen. Nu wil men ons in Antwerpen net die wagens laten bouwen.

Ten slotte zijn er natuurlijk nog altijd de hoge loonkosten in Vlaanderen, mijnheer de minister van Werk. Daar blijven we mee kampen.

Mevrouw de voorzitter, er is echter ook het positieve bericht van de vakbonden ter plaatse. Ik ben geen vakbondsmansman – dat mag u van mij aannemen – maar als de heer Kenis van de plaatselijke afdeling in Opel zegt dat hij optimistisch wil en moet blijven, dan ben ik het voor een keer volledig met hem eens. Angst is en blijft een slechte raadgever. We moeten blijven geloven in de toekomstkansen van de automobielsector in Vlaanderen, ondanks alles, ondanks alle slechte berichten die op ons afkomen. Mevrouw de minister, u blijft daar ook in geloven. Ik had graag de minister-president geïnterpelleerd. Die heeft andere verplichtingen. Hij zit vandaag in Davos. Dames en heren van CD&V, ik heb daar geen enkele kritiek op. Hij mag in Davos zijn. Hij moet misschien in Davos zijn. Als hij daar de belangen van Vlaanderen mee kan verdedigen, dan is dat een uitgelezen plaats. Ik hoop dat hij van die gelegenheid gebruik maakt.

Zoals de heer Kenis zegt, moeten we geen angst voor de toekomst en geen misplaatst pessimisme hebben. De regering blijft een aantal maatregelen aankondigen. We hebben daarvan via de pers kennis mogen nemen. Ik had graag ook in dit parlement gehoord wat die maatregelen zijn en had even willen afwegen of ze wel volstaan. Met het toestaan van leningen geven we misschien een signaal. Signalen moeten we geven, maar de vraag is of de signalen die we vandaag geven, volstaan om de rest van de wereld te overtuigen van ons grote gelijk.

U hebt op dit ogenblik het voordeel van de twijfel bij mijn deel van de oppositie. Ik hoop dat u in uw antwoord zult kunnen aantonen dat het u ditmaal menens is en dat u heel veel wilt doen, want onze sector verdient dat. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, heren ministers, geachte leden, vandaag zijn we heel duidelijk in een nieuwe fase van de financieel-economische crisis beland die ons al een aantal maanden treft. Het is duidelijk dat de gevolgen van een mondiaal financieel wanbeleid nu volop invreten in de hele economie. De berichten zijn ronduit dramatisch. We kennen een recordaantal faillissementen, de werkloosheid begint pijlsnel te stijgen en sluitingen en herstructureringsen zijn jammer genoeg in alle sectoren aan de orde van de dag. Gisteren nog kregen we te horen dat in de bouwsector 15 procent meer werklozen worden geteld. Agoria maakte vandaag bekend 10.000 bijkomende werklozen in de technologiesector te verwachten.

Ook de automobielsector in zijn geheel wordt keihard getroffen. De Amerikaanse automobielbedrijven wankelen, staan op de rand van het faillissement en moeten het voorheen voor hen ondenkbare doen: bij de federale staat aankloppen met een reddingsplan. Volgende maand moet General Motors, het moederbedrijf van Opel, een

besparingsplan voorleggen aan de nieuwe Amerikaanse president. Het valt te vrezen dat er in de hele groep zware klappen zullen vallen.

De Vlaamse Regering heeft in de verschillende fases van de crisis steeds heel snel gereageerd. Ze heeft gereageerd op de bankencrisis, met ingrepen in Dexia, Ethias en onlangs nog in KBC. Er is de waarborgregeling voor de kmo's. Er is het XL-fonds voor de middelgrote ondernemingen.

Nu komen we in een nieuwe fase en boren we nieuwe instrumenten aan: de waarborgregeling, een bankgarantie om Opel Antwerpen duurzaam te verankeren. Ook andere bedrijven – zo zegt de minister-president – kunnen een beroep doen op de staatsgarantie van de Vlaamse overheid. Het is positief dat we er alles aan doen om de werkgelegenheid in Vlaanderen en meer bepaald in Opel veilig te stellen. Het zou ronduit wraakroepend zijn dat de meest productieve van de Opelvestigingen getroffen zou worden ten gevolge van het wanbeleid van de top.

Dit roept bedenkingen op. We hebben gewoonweg te maken met een systeemcrisis. Dit is het falen van een neoliberale doctrine, waarvoor de gewone mensen het gelag betalen. In de afgelopen twintig, dertig jaar beschouwde het bedrijf de overheid als een lastpak en alleen maar minder overheidsinbreng was bespreekbaar. Vandaag wordt het debat over de rol van de overheid in de economie gelukkig op een ander niveau gevoerd.

Ik wil u er toch aan herinneren dat er bij het begin van deze crisis ook in dit halfroend nog mensen waren die ervoor pleitten om vooral niet te veel te interveniëren in de economie. We moesten tijdelijk en zeer doelgericht en beperkt tot de financiële sector tussenkomen, de rest lieten we over aan de markt. Ondertussen zijn we gelukkig een paar fasen verder. Ik denk dat hier ook sprake is van voortschrijdend inzicht, zaken die voordien onbespreekbaar waren, zoals een bankgarantie voor bedrijven, worden nu naar voren geschoven. Ik noem dat positief. We hebben dat van in het begin bepleit. We moeten nieuwe wegen inslaan en dogma's verlaten. We moeten de werkgelegenheid in deze en andere en afgeleide sectoren zo veel mogelijk behouden.

Dat is belangrijk voor Opel, voor de auto-industrie en voor heel de economie. Weinig sectoren hebben zoveel afgeleide effecten en groei – als het goed gaat – als de auto-industrie. We moeten de continuïteit van de financiering van die bedrijven mogelijk maken. Weet dat dit geen kortetermijnoplossing zal zijn. Dit is niet zoiets als een draaideur: snel even binnen en snel weer buiten. Dit wordt een engagement op lange termijn. We zullen op lange termijn een rol moeten spelen in de economie. Dat veronderstelt dat we daar voorwaarden durven aan koppelen. Voor ons staat het behoud van de werkgelegenheid centraal.

We moeten deze crisis ook aangrijpen om nieuwe inzichten in onze economie ingang te laten vinden. We moeten van deze crisis gebruik maken om structurele overproductie aan te pakken en te investeren in nieuwe energiezuinige en concurrentieële modellen in de toekomst. We moeten deze crisis aangrijpen om een industriële politiek met langetermijnperspectieven uit te bouwen in Vlaanderen. Vandaag de maatregelen treffen om morgen opnieuw welvaart te kennen, dat is samengevat het standpunt van mijn fractie.

Ik heb één vraag aan de Vlaamse Regering. Vandaag doen we een aanbod aan Opel. In de banksector hebben we geval per geval gereageerd op aanvraag van de banken zelf. Banken zijn beperkt in aantal, bedrijven hebben we gelukkig heel wat meer. We mogen ervan uitgaan dat er nog bedrijven zullen aankloppen bij de regering. Nu werken we vooral met de staatsgarantie, er zijn nog andere instrumenten: participatie en dergelijke. Kunnen we een vast kader creëren om de aanvragen in alle transparantie en objectiviteit te beoordelen? Kunnen we de voorwaarden voor staatssteun vastleggen? We willen vooral de werkgelegenheid centraal stellen, maar ook duurzame ontwikkeling om de welvaart van morgen mogelijk te maken. *(Applaus bij sp.a en CD&V)*

De voorzitter: De heer Gabriëls heeft het woord.

De heer Jaak Gabriëls: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, dames en heren ministers van de Vlaamse Regering, de moeilijkheden die we vandaag meemaken met Opel Antwerpen, zijn niet van vandaag, maar gaan al een hele tijd mee. Zelfs los van de wereldwijde financiële en economische crisis, die uiteraard gevolgen heeft op economisch vlak, bestond er in ons land al jaren een probleem, zeker in de automotivesector.

Aan de heer Van Malderen en anderen wil ik opmerken dat we er niet zullen komen met dogmatische antwoorden. We moeten deze zaak pragmatisch bekijken, net zoals de Vlaamse Regering dat in de loop van de voorbije jaren heeft gedaan.

Toen ik in juli 2001 de verantwoordelijkheid had om als minister van Economische Zaken aan te treden, was het eerste dossier waarmee ik werd geconfronteerd dat van Opel Antwerpen. De directeur, destijds was dat Eddy Geysen, belde me op over de problematiek die ontstaan was en die in feite ook het voortbestaan van de vestiging in Antwerpen in vraag stelde. Op basis van verschillende gesprekken hebben we toen rondetafels gehouden. Natuurlijk hebben we daar alle andere autobouwers in Vlaanderen en Brussel bij betrokken: Ford, Volvo en Volkswagen werden mee aan tafel uitgenodigd.

Ik zal de hele periode tussen 2001 en nu niet verhalen, ik denk dat we alles nog fris in het geheugen hebben. Het voordeel van de rondetafels die door de verschillende ministers van Economie heel erg concreet werden

voortgezet, is dat er opnieuw vertrouwen groeide tussen de verschillende partners. Vanzelfsprekend moet hierin het federale niveau hand in hand gaan met het Vlaamse niveau, want ook al zijn wij op economisch vlak in Vlaanderen bevoegd voor de economische materie, toch draagt ook de federale overheid, zeker met het oog op de fiscaliteit en alles wat daarmee te maken heeft, een belangrijke verantwoordelijkheid.

De huidige toestand is alleszins gevaarlijk. Begin februari, op 17 februari om precies te zijn, moeten General Motors en Chrysler hun herstructureringsplan voorleggen aan de regering in de VS in de hoop een krediet te kunnen verkrijgen. In dat plan zullen ongetwijfeld besparingen staan, en Europa zal daar zeker niet aan ontsnappen. Beangstigend is alleszins dat de Amerikaanse en de Europese directies wel contact hebben opgenomen met Duitsland, maar nog niet met ons land. Dat is zeker niet hoopgevend.

Het is daarom goed dat die onrust door de werknemersorganisaties anticiperend werd opgevat en dat op die vrees werd ingespeeld door ook suggesties te doen ten aanzien van de Vlaamse Regering. Ook die was zich al ten eerste bewust van deze problematiek en tijdens de laatste ministerraad werden al voorstellen gedaan om de omgevingsvoorwaarden, de randvoorwaarden, zo positief mogelijk te doen evolueren. Dit heeft geleid tot de 'letter of intent' die aan de Europese en Amerikaanse directie werd overgemaakt. Laten we hopen dat wat de federale premier en de minister-president, samen met de hele Vlaamse Regering, naar voren hebben gebracht, doorslaggevend kan zijn om, indien er al besluiten genomen werden, de besluitvorming in positieve zin te beïnvloeden.

De minister van Economie, mevrouw Ceysens, heeft er hier al meerdere keren op gewezen dat het heel belangrijk is dat wij het instrument van de waarborgmogelijkheid hebben. De bedragen die nu naar voren worden geschoven, zijn wellicht nog niet concreet, maar ik meen wel dat we snel moeten ingrijpen om inzake de randvoorwaarden met concrete voorstellen te komen, precies om de besluitvormers nog vóór 17 februari te beïnvloeden.

Het is in elk geval positief te noemen dat, onder meer onder druk van minister Ceysens, de waarborgregeling decretaal verbreed is. De waarborgregeling is niet meer enkel voor kmo's toegankelijk, maar voortaan ook voor grote bedrijven. Afgelopen donderdag heeft de commissie die decretale onderbouw mee ondersteund. Het is van het allergrootste belang dat dat instrument nu ook concreet wordt benut om de directies van Europa en de VS tot andere gezindheid te brengen.

Ik hoop, mevrouw de minister, dat u die mogelijkheden zo concreet mogelijk naar voren zult schuiven en misschien een nieuwe rondetafel bijeen zult roepen, om

ervoor te zorgen dat de automotivesector, waar we, mede dankzij uw initiatieven, een goede vertrouwensband mee hebben, ervan overtuigd raakt dat wij in Vlaanderen niet geneigd zijn om de sector zomaar van ons af te schuiven. Sommigen hebben dat vroeger reeds voorgesteld, maar als het om meer dan honderdduizend rechtstreekse en onrechtstreekse arbeidsplaatsen gaat, kunnen we dat niet doen. Wij moeten hierin het en-enverhaal hanteren en moeten de automotivesector ook in de toekomst kansen geven.

We mogen ook nog even onderstrepen, collega's, dat de Vlaamse Regering, in dit geval onder leiding van de minister van Financiën, onze Vlaamse staat schuldenvrij heeft gemaakt. Dat is niet onbelangrijk: nu hebben we ten minste middelen die we kunnen besteden aan dit soort initiatieven. Anders zou dat misschien niet eens mogelijk zijn geweest.

Mevrouw de minister, binnen welke contouren kunnen die waarborgregelingen uitgewerkt en voldoende vertaald worden naar het hoogste niveau van het betrokken bedrijf in Europa en in de Verenigde Staten? Kan bijvoorbeeld een nieuwe rondetafel ter ondersteuning van de andere autobouwers – zowel Ford, Volvo als Volkswagen – geen element zijn om onze uitgelezen positie als automotiveregio niet te laten bedreigen? (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, leden van de regering, collega's, ik wil beginnen met goed nieuws over de automobielsector. Het autosalon was ondanks de donkere economische tijden een succes. De verkoopscijfers in de automobielsector in België van het voorbije jaar waren, ondanks het zeer slechte laatste kwartaal, toch nog positief.

Dat staat natuurlijk in contrast met wat er in de rest van de wereld gebeurt. De automobielsector is bij uitstek een wereldmarkt. De cijfers gaan tot min 20 percent in de Verenigde Staten en min 8 percent in Europa. Wat we nu meemaken, was al eerder aangekondigd, namelijk dat de financiële crisis zijn gevolgen zou hebben op de economie. We zitten daar nu middenin.

In de Verenigde Staten moet General Motors binnenkort zijn herstelplan voorleggen. Het is zeer terecht dat de Vlaamse Regering, samen met de federale regering, anticipatief en proactief stappen hebben ondernomen en duidelijk hebben gemaakt dat ze in dit proces willen meepraten. Het is belangrijk dat de Vlaamse Regering haar diensten aanbiedt om ervoor te zorgen dat de automobielsector, en in concreto de plant in Antwerpen, haar toekomst heeft in Vlaanderen. Ik herinner u eraan, collega's, dat er periodes zijn geweest dat we bijna de belangrijkste assembleur waren in Europa. Die sector heeft hier blijvend een toekomst.

Eenzijds moeten wij investeren in innovatie. Dat komt ook naar voren in Vlaanderen in Actie. We moeten ervoor zorgen dat we hier groene en slimme wagens produceren, zodat we die mechanismen kunnen overbrengen naar andere landen. Anderzijds moeten we deze crisis door. Daarom is het noodzakelijk om nu noodmaatregelen te nemen. Het is belangrijk dat de Vlaamse Regering haar steun aanbiedt en zegt dat ze bereid is om hierover gesprekken te voeren.

We hebben in het verleden al belangrijke maatregelen genomen. Een aantal worden federaal nog verder doorgevoerd, denk aan de vermindering van de lasten op ploegenarbeid. Dat is een belangrijke stap in de concurrentiestrijd. Het was een belangrijk nadeel voor onze automobielsector. Ook is er de opleidingssteun. Ons systeem van tijdelijke werkloosheid kan ook naar voren gebracht worden.

Ik wil nog eens onderstrepen dat men het belang van de Antwerpse vestiging niet mag onderschatten. Ze beschikt over uiterst goed opgeleid personeel dat een zeer grote productiviteit aan de dag legt. Ook de ligging is goed. Op een aantal punten kunnen er kosten worden gereduceerd, bijvoorbeeld in verband met energie, om de vestiging in Antwerpen internationaal nog sterker te maken. Mogelijk kan de Vlaamse Regering ook daar ondersteuning bieden.

Dit initiatief van de Vlaamse Regering is belangrijk. Het ligt in de lijn van de alertheid van de Vlaamse Regering om de problemen die zich aanbieden door de economische crisis, aan te pakken. Vorige week hebben we de daadkracht gezien om KBC op één nacht te redden. Deze brief getuigt van dezelfde mentaliteit. De Vlaamse Regering heeft een goed beleid gevoerd en beschikt over gezonde financiën, zodat we dit inderdaad kunnen doen. Kan men de concrete elementen aangeven die dit aanbod inhoudt?

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, toen ik deze ochtend de radiobERICHTEN hoorde over het aanbod van staatswaarborg door de Vlaamse Regering aan de automobielsector, meer bepaald Opel Antwerpen, kwamen er spontaan twee dingen bij mij op. Ten eerste: "Zij gingen al weldoende rond." En ten tweede dacht ik: "De wilde weldoeners."

Er is een economisch-financieel probleem en daar hebben we de overheid en een beetje de Vlaamse overheid. Ik ontken niet dat er een probleem is. Dat is er zeer duidelijk, globaal in de economie, globaal in de automobielsector en waarschijnlijk ook specifiek voor een aantal productievestigingen in Vlaanderen.

Dit probleem komt om de zoveel tijd terug. Waarom? De automobielsector zit nu eenmaal met een markt die niet

expanderend is. We zitten met een rijp product. Bij stijging van de productiviteit heb je minder werknemers nodig.

Ten tweede heb je een product waaraan steeds meer eisen worden gesteld, al was het maar op het vlak van milieu. Men zegt dat die auto meer toekomstgericht en meer milieuvriendelijk moet zijn. Bovendien hebben we een probleem omdat we te maken hebben met producenten die multinationalaal georganiseerd zijn en van die positie zeer handig gebruik maken om het onderste uit de kan te halen, zowel bij hun werknemers, waarbij ze verschillende vestigingen tegen elkaar uitspelen, als bij de nationale, regionale en lokale overheden. Ze zetten die in een concurrentiepositie tegenover elkaar, om een productie of vestiging uit te bouwen waar hen dat het beste uitkomt.

In dat spel zitten wij nu eenmaal. Om de zoveel tijd wordt dat herhaald. Telkens als de productie van een model op zijn einde loopt, volgt de discussie waar het nieuwe model zal worden geproduceerd. Zal dat in Antwerpen, in Spanje, in Duitsland of in Oost-Europa zijn? Dan ontstaat bij de multinationale ondernemingen zenuwachtigheid en een interne discussie.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Tavernier, ik vraag me af of u zich bewust bent van de ernst van de situatie. Het proces dat u beschrijft, en dat ik kan delen, vind je conjunctureel terug in een automobielfabriek telkens als een oud model van de markt verdwijnt en een nieuw model moet worden aangemaakt.

Vandaag maken we een crisis mee van de automobielsector in zijn geheel. Dit heeft niets te maken met een model in één fabriek. Het gaat over een systeemcrisis van een hele bedrijfstak, van de hele economie, waarbij niet meer of minder dan het voortbestaan van een sector op het spel staat.

Als men vandaag scenario's maakt waarin de vestiging te Antwerpen mogelijk in het gedrang komt om de moedergroep in de Verenigde Staten te vrijwaren, dan heeft dat niets te maken met één model en met het spel dat u beschrijft en dat inderdaad bestaat. Het gaat hier over een systeemcrisis.

De heer Jaak Gabriels: Mijnheer Tavernier, u zou beter niet over wilde weldoeners spreken. Met de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement hebben we gekozen voor een plaats van de automotivesector in Vlaanderen.

Stop er in godsnaam mee om twijfels te zaaien en allerlei verhalen te vertellen. Het gaat over de job van heel veel mensen. Daarvoor hebben we gekozen. Met vallen en opstaan is dat tot nu toe vrij goed gelukt. Ik denk aan Ford, aan Volvo, wat u zeker zult kennen, want dat is in uw buurt. Dankzij dezelfde hardnekkigheid van de Vlaamse Regering heeft die sector op dit moment nog

een toekomst. Hou ermee op om dit in algemene termen telkens te discrediteren.

De heer Jan Penris: De heer Tavernier heeft twee stellingen ontwikkeld. Eerst had hij het over het multinationale verhaal. Daar volg ik hem in, omdat die bedrijven gemakkelijker kunnen disloceren dan andere.

Vervolgens zei hij dat de nieuwe wagens aan bepaalde milieueisen moeten voldoen. Mijnheer Tavernier, de wagens die in Vlaanderen worden gebouwd, voldoen aan de beste milieueisen die u, uw partij en uw beweging opleggen. Wij moeten niet beschaamd zijn over het product dat wij op de markt brengen, in tegenstelling tot anderen op de internationale markt.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Het betreft hier inderdaad een internationaal probleem met een mondiale uitstraling, waar we niet aan ontsnappen. Die crisis is heel ingrijpend. Ik ga akkoord met wat de regering doet, maar we moeten een visie bepalen en een kader creëren waarbinnen we die zaken kunnen toetsen met de gelden van de Vlaamse overheid.

Het is niet zo dat the sky the limit is. We hebben vorige week een begrotingsdebat gevoerd. De middelen zijn niet oneindig. Ik heb nu een beetje de indruk, maar dat is misschien wel heel onheus, dat wie eerst komt eerst maalt. We zouden een algemeen kader moeten creëren waarbinnen wordt afgetoetst wat kan en wat niet kan. Los daarvan gaan wij volledig akkoord met de maatregel die in het vooruitzicht is gesteld voor Opel Antwerpen.

De heer Jef Tavernier: Sommigen proberen voor mij al de conclusie te trekken van wat ik ging zeggen. Ik hoor er trouwens niet zoveel die me tegenspreken. Mijnheer Van Malderen, er is inderdaad een systeemcrisis die wordt gevoed. Vanuit die systeemcrisis krijgen we een financiële crisis. Daarnaast is er ook een structurele crisis voor wat de automobielsector als geheel betreft, die een beetje geïnitieerd is door een verkeerd beleid en een verkeerde productie door hoofdzetels in de Verenigde Staten. Dit wordt nog versterkt door een conjuncturele crisis. We moeten heel goed weten aan welk spel we zullen deelnemen en wat de overheid daar zal inbrengen. Daarvoor moet men weten hoe dat spel in elkaar zit. We zitten met een heel specifieke situatie gezien de toestand van de automobielsector en de multinationale ondernemingen. Wanneer de overheid dan op een bepaald moment ingrijpt of een aanbod doet, dan moet heel duidelijk zijn wat precies het kader is en welke voorwaarden daaraan worden verbonden. We mogen niet terechtkomen in een spel waarbij regio's, regeringen en vestigingen tegen elkaar worden uitgespeeld. Zowel de

productie, de productieverstiging als de producten zelf moeten nog meer toekomstgericht zijn dan vandaag het geval is. Dat is mijn basisstelling.

De heer Jaak Gabriels: Mijnheer Tavernier, kom eens met twee voeten op de grond. Gaat u ermee akkoord dat de Vlaamse Regering alles zal doen om de vestiging van General Motors in Antwerpen te behouden? Probeer dat niet weg te moffelen achter vage en abstracte theorieën.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Tavernier, ik denk dat u de situatie niet begrijpt waarin wij ons bevinden. Er is een aanbod van de Amerikaanse regering, die misschien geld ter beschikking stelt indien General Motors besparingen doorvoert. Dat is een totaal andere discussie dan de vraag of een model al dan niet terugkeert. De Vlaamse Regering moet er alles aan doen om die strijd door te komen.

De voorzitter: De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme: Mijnheer Tavernier, ik bewonder uw algemene analyse van de economie. Vandaag echter is snelheid aangewezen. Ik bewonder de manier waarop men op het politieke niveau in Vlaanderen in staat is om zeer snel een voorstel op tafel te leggen. Snelheid is aangewezen. Het gaat immers over 2400 werknemers. Nu baat het niet om een algemene structurele analyse te maken. Het komt erop aan ervoor te zorgen dat voor de vervaldata die nogal strikt vastliggen binnen de Europese groep en binnen de wereldgroep, de grootst mogelijke duidelijkheid wordt gecreëerd ten overstaan van die multinational die inderdaad cruciale beslissingen zal moeten nemen.

In die omstandigheden is de Vlaamse Regering er toch in geslaagd om bijzonder snel en accuraat in te grijpen en voorstellen te doen. Ik hoop dat de contacten met de partners in Duitsland en binnen de internationale vakbeweging binnen de groep versterkend kunnen werken. Ik hoop dat de mensen die nu dagelijks overleg plegen, geruggensteund worden door het accurate voorstel van de Vlaamse Regering.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, ik zal de heer Tavernier hier niet aanvallen. Hij heeft recht op zijn mening. Voor mijn part mag hij, vertrekkend van de ideologie die hij verdedigt, zeggen wat wij wil.

We hebben bepaalde berichten in de pers mogen lezen. We hebben gehoord dat deze Vlaamse Regering bepaalde engagementen wil nemen ten aanzien van een bedrijf – General Motors in Antwerpen – dat mij persoonlijk, net zoals nogal wat collega's in dit halfroond, na aan het hart ligt. Ik wil van deze regering weten of het waar is wat we in de pers lezen, of wat in de pers staat het enige is dat ze wil en kan doen en of ze bereid is eventueel verder te gaan.

Mijnheer Voorhamme, u bent schepen van Economie in Antwerpen. Ik denk dat we nog andere maatregelen kunnen nemen. En u zult, hoop ik, ter plaatse de nodige maatregelen willen nemen.

Ik zal de heer Tavernier vandaag niet aanvallen of aanspreken over dat onderwerp. Ik noteer wel dat zijn groep een zekere terughoudendheid tegenover de automotivesector aan de dag legt. En dat verbaast me. Want, mijnheer Tavernier, in die sector worden heel wat mensen tewerkgesteld die misschien ook voor uw partij stemden.

De heer Jef Tavernier: En nog stemmen!

Ik wil daarover toch even de puntjes op de i zetten. Het aanbod van de eerste minister en van de minister-president kan, maar dan wel onder bepaalde voorwaarden. Ik som ze even op. Men moet overgaan naar een CO₂-neutrale productieverstiging, zoals die van Volvo in Gent. Men moet niet overgaan tot het produceren van de benzine- of dieselveslindende auto's zoals terreinwagens. Men moet kiezen voor toekomstgerichte, zuinige, energievriendelijke voertuigen. We moeten de garantie hebben dat we over twee jaar, als er een nieuw model moet worden geïntroduceerd, niet opgescheept zitten met hetzelfde probleem. Men moet er in slagen dat op die manier te doen dat er geen neerwaartse concurrentie is tussen de regio's en tussen de werknemers van de verschillende vestigingen.

Als we die garanties hebben, en als er bovendien een algemeen kader kan worden geschapen waarbij overheidsondersteuning onder de vorm van een waarborglening eventueel kan, dan stemmen we daarmee in. We moeten daar wel voorwaarden aan verbinden en niet zeggen dat we zomaar zullen inspringen, want dan staat de volgende maand de volgende kandidaat klaar. Dat is een spel zonder einde. We moeten weten welke richting we uitgaan en niet zomaar steun geven als er een vraag is.

De kans om een goed kader en goede voorwaarden af te spreken, bestaat nog altijd. Ik roep de Vlaamse Regering dan ook op om bij de uitwerking van het aanbod, met die elementen, die toekomstgericht zijn, rekening te houden.

De heer Jaak Gabriels: Mijnheer Tavernier, onder anderen de heer Penris en de heer Caluwé hebben erop gewezen dat de methode van fabricage van wagens in Antwerpen zeer ecologisch is. Tegen 17 februari moet in Amerika worden geoordeeld of Antwerpen al dan niet kan blijven bestaan. U permitteert zich nu de luxe nog extra voorwaarden te op te leggen. Alstublieft zeg! Ofwel wenst u het voortbestaan van de plant, ofwel wenst u dat niet. En daar gaat het uiteindelijk over. Stop ermee spelletjes te spelen op de rug van de arbeiders en op de rug

van de automotivesector van Vlaanderen. (*Applaus bij Vlaams Belang, Open Vld en CD&V*)

De heer Jef Tavernier: Sorry, maar het gaat hier over blanco cheques. We willen duidelijk weten wat men wil en wat de voorwaarden zijn. De belastingbetaler en het Vlaams Parlement hebben het recht te weten wat die voorwaarden zijn. Het mag niet gaan om een blanco cheque voor multinationale ondernemingen!

De heer Robert Voorhamme: Mevrouw de voorzitter, het gaat hier over een reactie van een overheid ten overstaan van een wereldgroep die voor een saneringsoperatie staat. Zonder tussenkomst van een overheid is die groep globaal failliet. Dat werd al meermaals geanalyseerd in de economische pers. De vraag is hoe de overheid, hoe de overheden in de wereld, de Duitse, die van de Verenigde Staten, enzovoort, reageren, en onder welke voorwaarden, om te voorkomen dat die groep failliet gaat. Dan spreken we over iets heel anders.

De vraag die hier vandaag aan de orde is, is of de Vlaamse overheid snel genoeg voorstellen klaar heeft om te bespreken. En in welke mate dit spoort met wat andere overheden bespreken met die groep. Al de rest bestaat uit algemene beschouwingen. Laat mij toe om dat te zeggen. Die algemene beschouwingen kun je niet van op het eiland Vlaanderen alleen met betrekking tot deze aangelegenheid behandelen.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Over algemene beschouwingen gesproken, onder het voorzitterschap van mijn goede vriend en collega Robert Voorhamme hebben we in de periode 1995-1999 in het Vlaams Parlement na het debacle van Renault een discussie gevoerd over de toekomst van de automobielsector. Het Vlaams Parlement heeft toen een heel uitgebreide resolutie gemaakt waarin de krijtlijnen staan waarop ook de heer Tavernier zich baseert. Als je een toekomstgerichte automobielsector in Vlaanderen wilt houden – en dat willen wij, dat heeft de heer Tavernier duidelijk gezegd – dan moet je dat doen op basis van een aantal krijtlijnen in het beleid dat je wilt voeren. Natuurlijk moet je wanneer het brandt de brandweer laten uitrukken. Dat heeft de heer Tavernier ook gezegd. Maar je mag het beleid niet vergeten. Het beleid dat in 1997 werd uitgewerkt en dat onder de paars-groene en onder deze regering verder is uitgewerkt, moet voor een deel worden voortgezet. Als de brandweer uitrukt, mag je dat beleid niet uit het oog verliezen. Het is de taak van een ecologische partij, die verder denkt dan alleen maar aan de brand, om dat te blijven zeggen.

De heer Ludwig Caluwé: Ik heb ook gezegd dat we uiteraard een tweesporenbeleid moeten voeren en dat de innovatie en de energie-efficiëntie verder moeten gaan. Maar vandaag moet de brandweer uitrukken. Als de brandweer uitrukt, moet je die niet vragen maar zestig

per uur te rijden. Dan moet die zo snel mogelijk rijden. Dan moet je geen bijkomende voorwaarden opleggen.

De heer Jef Tavernier: Om het duidelijk te stellen en het af te sluiten: ik vind het voorstel dat wordt geformuleerd in de brief van de heren Peeters en Van Rompuy, goed als begin van voorstel. Op basis daarvan kun je beginnen te onderhandelen. Maar dan moet je de voorwaarden hard stellen en duidelijk maken, zodanig dat het beleid toekomstgericht en duurzaam is op de verschillende niveaus, zowel ecologisch als economisch.

De voorzitter: De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, dames en heren ministers, het probleem werd door alle voorgaande sprekers uitvoerig geschetst. Het werd gekaderd. Er is de wereldwijde financieel-economische crisis, en er is de specifieke automobielsector, heel in het bijzonder in de Verenigde Staten. Terecht werd gesteld dat bij GM het water meer dan aan de lippen staat. Er zijn natuurlijk specifieke oorzaken. Er is het falende beleid van de Bush-administratie. Er is ook het onverantwoordelijke beleid van de Amerikaanse automobielsector zelf, die weinig vooruitziend was, die de energiecrisis niet heeft aangepakt noch heeft voorzien, die zich niet gealigneerd heeft op de wereldwijde aanpassing van de economie aan de klimaatopwarming. Daarom slaat die crisis ongemeen hard toe. Zij heeft niet alleen in de Verenigde Staten maar ook bij ons een grote impact op onze welvaart.

De andere sprekers hebben erop gewezen dat de automobielsector in Vlaanderen belangrijk is. Hij zorgt voor welvaart en tewerkstelling. Agoria zet op zijn website – cijfers van 2007 – dat het in de hele automobielsector, toelevering inbegrepen, bussen, vrachtvervoer, enzovoort, gaat het om 84.000 tewerkgestelden en 17 miljard euro omzet. Het is dus een belangrijke sector.

Uitgerekend vandaag heeft Agoria een persbericht verspreid waarin te lezen staat dat Agoria vreest dat in de loop van 2009 in de hele sector, inclusief de metaalsector, 10.000 banen verloren zullen gaan.

We moeten de ernst van de toestand onder ogen zien. De N-VA is van mening dat de Vlaamse Regering een goede stap heeft gezet. Eigenlijk is dit het verhaal van Mozes en de berg. General Motors is niet naar de Vlaamse overheid gestapt. Blijkbaar heeft General Motors wel contact met andere autoriteiten opgenomen. Door zelf proactief naar General Motors te stappen, heeft de Vlaamse Regering een goede stap gezet. Blijkbaar is dit op aangeven van de vakbonden gebeurd. Hier hangt veel van af. Een groot gedeelte van de welvaart in Vlaanderen hangt aan een zijden draadje.

Hoewel we het hiermee eens zijn, stellen we ons uiteraard een aantal vragen. De vorige sprekers hebben die

vragen in feite al ter sprake gebracht. Het feit dat we vragen stellen, houdt niet in dat we de stap van de Vlaamse Regering het gebaar van een wilde weldoener vinden. Mij lijkt het terecht dat het Vlaams Parlement een aantal vragen over de brief van de Vlaamse Regering stelt.

Wat de uitbreiding van de waarborgregeling betreft, heeft de commissie op 22 januari 2009 een decreet goedgekeurd. Verder heeft de Vlaamse Regering op 23 januari 2009 een besluit ter bevordering van de financiering van ondernemingen genomen. Dit besluit geeft de minister van Economie een welbepaalde opdracht. We vragen ons, net als een aantal vorige sprekers, af in welke mate er al zicht is op het kader waarbinnen dit zich allemaal zal afspelen. Is er al zicht op de voorwaarden en op de bedragen die kunnen worden toegekend? Wat is de timing? Wat is de stand van zaken? Ik zie het aanbod om met General Motors te praten als een voorafname op het besluit van de Vlaamse Regering van 23 januari 2009.

Mijns inziens, bevindt Vlaanderen zich niet in de juiste positie om, zoals de heer Tavernier heeft gesuggereerd, aan die noodmaatregel belangrijke voorwaarden te koppelen. We zijn het erover eens dat op termijn aan de stimulering van de groene productie en van groene wagens moet worden gewerkt. De Europese Commissie heeft het zelf over 'green manufacturing, green vehicles'. Ik hoop dat bij de Europese Commissie een aantal specifiek op deze sector betrekking hebbende voorstellen en projecten zijn ingediend. Op termijn moeten we er in elk geval naar streven deze sector inzake duurzaam en ecologisch ondernemen aan de top te brengen. Op dit ogenblik moeten we evenwel snel praten en snel handelen. We moeten proberen te redden wat er te redden valt. Dit betekent dat we snel moeten handelen.

De Belgische overheid is hier al ter sprake gekomen. We vinden dat België zijn verantwoordelijkheid moet opnemen. Binnen Europa is momenteel een zeker opbod aan de gang. We zien wat president Sarkozy en bondskanselier Merkel doen. De loonkost is een factor die tot de Belgische bevoegdheden behoort. We vragen de Vlaamse Regering deze problematiek opnieuw op de agenda van het Overlegcomité te plaatsen.

Ik denk hierbij specifiek aan de problematiek van de tijdelijke werkloosheid voor bedienden. We zien massale ontslagen. De bedienden worden hierdoor vrij hard getroffen. De tijdelijke werkloosheid is voor hen niet van toepassing. Dit geldt immers enkel voor arbeiders. De uitbreiding van deze maatregel betreffende de tijdelijke werkloosheid tot de groep der bedienden zou een grote flexibiliteit creëren en zou ons, zeker in deze context, een concurrentieel voordeel bieden. De industrie vraagt erom. Zelfs een tijdelijke maatregel die, bijvoorbeeld, een jaar zou lopen, zou ons helpen. Crisissen vergen immers belangrijke inspanningen. Dit zou, specifiek

met betrekking tot deze sector, heel wat soelaas bieden. We vragen de Vlaamse Regering dan ook dit punt aan te kaarten.

De Vlaamse Regering beschikt niet over de volheid van bevoegdheid en kan op een aantal belangrijke factoren niet inspelen. De Vlaamse Regering is niet bevoegd voor de vennootschapsbelasting of voor de loonkosten. De Vlaamse Regering kan wel subsidies verstrekken. Binnen die eigen bevoegdheden moeten minder subsidies en minder belastingen.

We hebben in dit verband al een paar stappen gezet. De belasting op outillering bevindt zich in een uitdovende fase. De belasting op drijfkracht blijft echter een groot probleem. Daarover hebben al gesprekken met de automobielsector plaatsgevonden. We bevinden ons momenteel aan het einde van de regeerperiode. Wat de N-VA betreft, moet dit punt tijdens de komende regeerperiode aan bod komen. We moeten een nieuw lokaal pact tot stand brengen. Ik weet niet in welke mate deze belasting de betrokken bedrijven treft. Ik kan me voorstellen dat het om enorm veel geld gaat. Deze belasting is contra-productief en ouderwets. We moeten er tijdens de komende regeerperiode werk van maken het lokaal fiscaal pact uit te breiden en deze contraproductieve, ouderwetse belasting af te schaffen. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de Vlaamse Regering verklaarde zich bereid om een bankgarantie te verlenen aan GM om de productie in de Antwerpse vestiging veilig te stellen.

De Vlaamse Regering is niet de eerste regering die de automobielsector ondersteunt. Merkel, Sarkozy, Obama hebben allen maatregelen genomen voor hun auto-industrie. Internationaal gezien zou het dus niet meer dan logisch zijn dat de Vlaamse Regering er probeert voor te zorgen dat de automobielsector in Vlaanderen de crisis kan overleven. Daar is op zich totaal niets mis mee. Dat moet je niet in vraag stellen.

We hebben wel enkele vragen over de bankgaranties die men voorstelt. De vorige sprekers hebben er een aantal aangehaald. Lijst Dedecker wil graag meer uitleg krijgen.

De Amerikaanse regering geeft bijvoorbeeld enkel steun als GM snel overschakelt naar de productie van hybride en elektrische wagens. Tegelijkertijd verscherpt ze de wetgeving die energieverbruik van auto's zuiniger moet maken. De insteek die wij daarin zien, is de afzetmarkt. Er is meer en meer vraag naar zulke auto's, los van het ecologische aspect. Een nieuwe markt aanboren, nieuwe technologie, nieuwe mogelijke afzet.

Wij stellen ons de vraag of u en de Vlaamse Regering ook voorwaarden zult stellen in ruil voor die garantie. Je kunt moeilijk te hoge eisen stellen aan GM, maar welke eisen kan je optioneel toevoegen, naast het openhouden van de fabriek in Antwerpen? Ook de Amerikaanse en de Franse regeringen hebben dergelijke voorwaarden opgelegd aan hun autobouwers.

Concreet stel ik de vraag of die garantie betrekking heeft op toekomstprojecten van GM, zoals de productie van de auto van de toekomst, de hybride en elektrische auto's? Zit dat daarin? Kan de Vlaamse GM-tak en Opel-tak meeprofiten van een technologische revolutie in de toekomstige autoproduktie? Kan je dat inbedden in de afspraken die je maakt?

Wat we te allen tijde moeten voorkomen, is de blanco cheque die men een automobielsector zou kunnen geven: aan multinationals – en daar kan men uren over discussiëren – die toch foutieve beslissingen in het buitenland hebben genomen en die daarvoor nu worden gestraft. Anders staan we hier weer met een noodlijdende en niet-georganiseerde automobielsector.

Wat me frappeert, is dat GM – wat we tot nu toe gehoord hebben – geen vragende partij is geweest. Men heeft op eigen initiatief – proactief dus – een brief opgesteld, zonder op voorhand eerst in debat te treden met het parlement. Waarom zeg ik dat? Omdat dat in het buitenland ook wel eens gebeurt. Als je eerst een debat in het parlement houdt, dan ontwikkel je een globale visie. Het is dan niet enkel een actie van iemand in de regering. In het buitenland wordt het eerst besproken in de parlementen en pas daarna volgt er een actie.

Ik vind het een heel spijtige zaak en een gemiste kans. U kunt nu zeggen dat u snel moest ageren en reageren. Wat er met GM en Opel gebeurt, is niet van gisteren. Het is moeilijk vergelijkbaar met de banksector. Het dossier loopt al langer. De geruchten zijn er ook al langer. Het is een spijtige zaak.

Praten we alleen over GM? Zijn er nog anderen op de koffie geweest? Is er iets wat wij nog niet weten? Zijn er andere autobedrijven die vragen stellen? Meer algemeen mis ik een langetermijnplan. We hebben dat ook gezegd bij de financiële crisis en de banksector. Het ontbreekt deze Vlaamse Regering een beetje aan een visie om dit aan te pakken. Het zijn nieuwe gegevens en je moet snel optreden. Dat is waar. Maar intussen zie je die evoluties ook wel. Ik vind niet dat we daarom kunnen wachten met het lanceren van een soort relanceplan, want deze sector heeft misschien ook wel een concreet plan nodig, net zoals de banksector. Zo'n globaal plan ontbreekt. Ik zou er graag meer uitleg over krijgen.

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik denk dat het iedereen genoegzaam bekend

is dat de drie grote Amerikaanse autobouwers, General Motors, Chrysler en Ford, het op dit moment moeilijk hebben. Door de kredietcrisis in Amerika waren de verkoopcijfers in 2008 de slechtste van de afgelopen zestien jaar. De Amerikanen kochten ten opzichte van 2007 18 procent minder wagens.

77 jaar lang was General Motors de grootste autoconstructeur ter wereld. In 2008 werd hij voorbijgestoken door de Japanse constructeur Toyota, die bijna 9 miljoen wagens produceerde. Ik wil er toch op wijzen dat ook Toyota – en dat wordt er niet altijd aan toegevoegd in dit parlement – een belangrijke vestiging heeft in Vlaanderen, meer bepaald in Zaventem, waar ondertussen ook 2600 mensen werken.

In december kregen GM en Chrysler, twee van de drie Amerikaanse autobouwers, van de Amerikaanse overheid een noodkrediet van 17,4 miljard dollar. Dat kwam uit het befaamde plan-Paulson. Maar liefst 13,4 miljard dollar ging naar GM. Dat noodkrediet werd gekoppeld aan de indiening van een herstructureringsplan, dat klaar moet zijn tegen 17 februari 2009. Dat noodplan zal moeten aantonen dat de ondernemingen GM en Chrysler leefbaar en concurrentieel blijven op lange termijn. Is dat niet het geval, dan moet het noodkrediet terugbetaald worden aan de Amerikaanse overheid.

Inmiddels heeft president Obama duidelijk te kennen gegeven dat de herstructureringsplannen zeer degelijk zullen moeten zijn en dat hij niet eindeloos belastinggeld in de sector zal pompen. Hij wijst op de verantwoordelijkheid van de constructeurs en heeft de steun gekoppeld aan een vergroening van de sector.

Ik denk, collega's, dat daarmee – en we hebben er zelf voor gekozen dat bij de oprichting van Flanders Drive nogal wat aandacht gaat naar het vergroenen van de sector – het tijdperk van de milieuvriendelijke en brandstofverslindende wagens de facto voorbij is.

Het is duidelijk dat het herstructureringsplan van GM-Amerika gevolgen zal hebben voor de Europese vestigingen. Dus komen we natuurlijk ook bij GM-Opel Antwerpen. Aangezien GM-Amerika op 17 februari zijn reorganisatieplan rond moet hebben, denk ik dat iedereen er zich van bewust is dat er niet veel tijd is.

We hebben als Vlaamse overheid tot dusver geen vraag gekregen van de directie van General Motors, noch van GM-Europa, noch van GM-Amerika. We hebben vrijdag, met alle ministers rond de tafel, anticiperend op deze situatie ingespeeld en hebben zelf een schrijven gericht aan de Amerikaanse en Europese directie.

In dat schrijven hebben we benadrukt wat de troeven zijn die Vlaanderen heeft inzake autoassemblage. U kent die: hoge productiviteit en flexibiliteit. We stellen

dat in ons land er ook een gestructureerd overleg is tussen de sector en de overheid in het kader van onze rondetafels, mijnheer Gabriëls, waarbij ik u overigens kan meedelen dat ook deze middag onder leiding van de voorzitter van de taskforce – de rondetafel – de heer Eddy Geysen, met de kabinetten werd samengekomen. We hebben op dit moment bijna permanent een rondetafel terwijl de taskforce mee monitort. We hebben verder gesteld dat we bereid zijn tot een gesprek. We hebben heel concreet het instrument van de gewestwaarborg naar voren geschoven.

Ik kan u meedelen dat inmiddels ook een onderhoud heeft plaatsgehad tussen de minister-president en de heer Carl-Peter Foster, de topman van General Motors Europa. Tijdens dit onderhoud heeft de heer Foster meegedeeld dat de herstructureringsplannen van General Motors voor de Europese vestiging nog geen vaste vorm hebben aangenomen. De minister-president heeft de heer Foster verzekerd van de bereidheid van de Vlaamse Regering om constructief bij te dragen tot het behoud van de werkgelegenheid in de vestiging van Opel in Antwerpen. De heer Foster heeft gesteld dat de verschillende organen van General Motors zich in de loop van de volgende dagen en weken uiteraard volop over deze kwestie zullen buigen en dat hij ook de Vlaamse Regering verder op de hoogte zal houden van de wijze waarop wij in voorkomend geval hulp kunnen verstrekken om de ondersteuning van Opel Antwerpen mogelijk te maken.

Geachte leden, de tot nu toe in de media genoemde bedragen van 200 tot 300 miljoen euro zijn voorbarig. Alles is geplaatst in het Vlaamse relanceplan dat de Vlaamse Regering in november heeft goedgekeurd. Daarin heb ik aangedrongen om het instrument van de Vlaamse waarborgregeling ook te kunnen openstellen voor grote bedrijven. U weet dat dit instrument tot nu toe was beperkt tot kmo's. We hebben dat systeem voor kmo's vroegtijdig en substantieel verruimd en aangepast en we hebben het parlement ook gevraagd om het budget daarvoor ruimschoots op te trekken.

We hebben vorige week met de leden van de commissie voor Economie alvast de decretale kapstok goedgekeurd die een waarborgstelling aan grote ondernemingen mogelijk moet maken. Dat werk is vorige week in de commissie voor Economie gebeurd en ik dank alle leden die ervoor hebben gezorgd dat we dat snel en efficiënt hebben kunnen goedkeuren.

Ik wil er verder op wijzen dat in deze crisis de Europese regels over staatssteun van kracht blijven. Inzake waarborgverlening betekent dit grosso modo twee contouren, namelijk er moet daarvoor een marktconforme premie aangerekend worden en we moeten er verder op rekenen dat de private sector steeds een deel van het risico moet dragen. Dat zijn de contouren waarbinnen we kunnen spreken, gelet op de Europese staatssteunregels. Wij zullen natuurlijk in dezen ook in het oog houden wat er

gebeurt in de andere Europese lidstaten omdat hier een level playing field cruciaal is. Wij zullen kijken naar de inspanningen van andere regio's en landen en zullen dat meenemen in het uittekenen van ons verder aanbod.

Ik wil wel benadrukken dat waarborgregelingen niets te maken hebben met het stoppen van geld in bodemloze putten. Wij zullen steeds kijken naar een geloofwaardig businessplan. Zonder dat zullen we geen waarborg kunnen verlenen. Wij zijn er ons op elk moment goed van bewust dat we handelen met belastinggeld. Om een ander voorbeeld te noemen: het dossier KBC heeft aangetoond dat we een lening hebben verstrekt van 2 miljard euro maar dat daartegenover een gezonde bank staat die ons een hoge intrest betaalt.

Die lening mag niet zomaar worden afgedaan als een cadeau aan KBC. Het is belangrijk dat we op elk ogenblik goed beargumenteren wat we doen met belastinggeld. Welke vragen we in de toekomst ook zullen krijgen, zonder een geloofwaardig businessplan en harde garanties over – inderdaad – die innovatieve duurzaamheid en het behoud van werkgelegenheid kunnen we niet over de brug komen met belastinggeld.

We moeten vertrouwen hebben in ons eigen kunnen. De Vlaamse automobielassemblage is altijd bijzonder concurrentieel en performant geweest. We hebben een goed zicht op die slimme logistiek, die zeer arbeidsproductief is. Op dit ogenblik moeten we ook gewoon de rust bewaren. Het spreekt vanzelf dat overal hard werken, wat we vandaag ook doen, en de rust bewaren belangrijke garanties zijn voor onze toekomst. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, soms heeft vragen stellen in dit parlement toch zijn nut. Via de media hadden we al bepaalde dingen vernomen, maar het voordeel van het antwoord van de minister is dat we nu weten waarover we het hebben, en vooral waarover we het niet hebben. Ik citeer uit de brief van Peeters en Van Rompuy aan de toplui van General Motors in Europa en de VS, zoals die te lezen is op bladzijde drie van De Morgen. De zevende paragraaf stelt: "Gezien de introductie van de productie van nieuwe modellen in Antwerpen, overeengekomen in het Europese 'Delta Plan', staan de Vlaamse en de Belgische overheid open voor verdere discussies over mogelijke staatstussenkomenst, elk binnen zijn bevoegdheid. Dit kan bijvoorbeeld via het gebruik van regionale instrumenten voor bankgaranties." Mevrouw de minister, u bent hier heel mooi komen bevestigen dat over de grootte van die bankgaranties althans binnen uw regering geen afspraken zijn gemaakt. Dat heb ik goed begrepen.

Ik stel trouwens vast dat, behalve minister Crevits, die hier al aanwezig is om op een aantal actuele vragen te antwoorden, geen enkele van de CD&V-ministers zijn of haar verantwoordelijkheid mee wil opnemen. Ik heb

ook het betoog gehoord van de heer Caluwé, dat nogal bleekjes, nogal zwakjes en niet heel duidelijk was.

Mevrouw de minister, ik heb enigszins de indruk, maar ik hoop dat u dat zult willen ontkennen, dat hierover geen duidelijke afspraken zijn gemaakt binnen uw regering. Mocht dat wel het geval zijn geweest, dan had u ons vandaag kunnen zeggen voor welk bedrag u garant wilt staan.

Ik sta meteen het woord af aan de minister van Financiën, die het geld uiteindelijk zal mogen uitgeven. Mijnheer de minister, als er één ding duidelijk is, is het dat er in dit parlement een grote meerderheid bestaat die General Motors wil redden en de Vlaamse automobielsector de stimulansen wil geven die de sector verdient. Twee fracties waren kritischer daarover en misschien onduidelijker, namelijk Groen! en Lijst Dedecker. Het centrum en wijzelf willen u echter volgen in alle verbintenissen die u wilt aangaan, maar dan moet u ons toch duidelijk kunnen maken hoe ver u wilt gaan. In de media zijn er bedragen genoemd. Minister Ceysens heeft die bedragen niet herhaald. Ze blijft vaag. Maar u, als verantwoordelijke voor de schatkist, kunt misschien zeggen hoe groot het engagement van uw meerderheid minstens is.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, laat er geen enkele onduidelijkheid over bestaan: deze Vlaamse Regering volgt sinds het najaar van 2008 de situatie bij onder meer General Motors op de voet. Het gaat hier over een precaire situatie, omdat in 2007 de nieuwe Astra niet aan Antwerpen werd toegewezen en Antwerpen twee nieuwe modellen toegewezen heeft gekregen voor 2011, die wegens vertraging pas in 2012 in productie kunnen gaan. Iedereen is zich bewust van de ernst van de situatie.

Binnen de Vlaamse Regering is er de voorbije weken zeer intensief vergaderd samen met verantwoordelijken van GM en van de vakbondsorganisaties. We hebben gezocht naar mogelijke stappen die we kunnen zetten als regio, samen met de federale overheid, die bevoegd is voor het loonkostenbeleid. Na deze contacten en na het overleg in de regering zijn we – in absolute unanimitéit – tot de conclusie gekomen dat we zullen doen wat we kunnen binnen marktconforme voorwaarden.

Het komt erop aan om er binnen Europa over te waken dat er een level playing field is. Als Spanje voor zijn vestiging kredietlijnen van 250 miljoen euro ter beschikking stelt, dan zullen wij niet nalaten, indien nodig en indien marktconform, om datzelfde te doen. We vinden dat de automobielsector in Vlaanderen een essentiële sector is. We geloven absoluut in de toekomst ervan, zeker als we er een innovatieve meerwaarde aan kunnen toekennen. De hele Vlaamse Regering nam deel aan dat debat, mijnheer Penris. Er bestaat dienaangaande

geen enkel meningsverschil binnen de regering. Het zou mij plezieren als iedereen in deze assemblee de ernst van de zaak zou beseffen. Ik heb begrepen dat uw fractie dat beseft. *(Applaus bij CD&V en Open Vld)*

De heer Jef Tavernier: Ik dank u voor uw antwoord, mevrouw de minister. Daaruit blijkt dat u iets kritischer bent dan de lofbetuigingen van de meerderheid willen doen geloven. De meerderheid neemt de gewestwaarborg klakkeloos aan. *(Rumoer)*

U vindt dat er een goed businessplan moet komen: toekomstgericht en conform de Europese regels.

Minister Van Mechelen vindt dat het moet aansluiten bij een innovatief beleid. In de automobielsector betekent dat voor mij: met oog voor ecologie en groener. Ook voor ons is een gewestwaarborg mogelijk, onder voorwaarden die passen binnen de grote geloofsbelijdenis die ook de Vlaamse Regering soms onderschrijft. Onder meer in het kader van VIA heeft zij de lijnen voor een innovatief en groener beleid uitgetekend. Als die voorwaarden niet vervuld zijn en als een eenmalige maatregel daartegen zou ingaan, dan kan het voor ons niet. Die voorwaarden, die ook andere landen stellen, zijn voor ons essentieel voor de goedkeuring van deze ondersteuning.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister, hoe groot is de kredietlijn die we openen? Dat is van belang. U kunt in het wilde weg cijfers noemen. De mensen vraag daarnaar.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer Penris, wij hebben de hand uitgestoken naar het management van GM om een aanbod te doen. Wij zijn bereid om te doen wat we moeten doen. Het spreekt vanzelf dat dit geen 'free lunch' is. Er zullen uiteraard garanties aan gekoppeld zijn voor de vestiging in Antwerpen en meer bepaald voor de duurzame werkgelegenheid daar. Ik heb dit dossier in het begin van de jaren 2000 mogen opvolgen. We zullen nu identiek dezelfde houding aannemen en doen wat we kunnen om de werkgelegenheid veilig te stellen in die regio.

De heer Jan Penris: Dan zijn we het voor één keer eens.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, ik wou eerst niet reageren. Maar ik zou het niet kunnen verdragen dat er aan onze rechterflank onduidelijkheid bestaat. Ik neem graag onduidelijkheid weg bij de collega's van het Vlaams Belang. Mijnheer Penris, wij stellen vragen over technologische vernieuwing en eisen zekerheden bij een bankgarantie. Is dat onduidelijk? Ik noteer dat het Vlaams Belang blanco cheques wil uitdelen zonder garanties, geen langetermijnvisie wil onderschrijven

op het vlak van innovatie en toekomstgericht denken in de automobielsector. Dat is op zich ook al een stellingname.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, ik moet toch reageren op de insinuatie van de heer Penris. Ik begrijp dat de heer Penris wat gefrustreerd is omdat hij moet vaststellen dat deze meerderheid, deze regering, de voorbije week twee belangrijke en moeilijke beslissingen heeft genomen in grote eensgezindheid – ongetwijfeld gebeurde dat tot zijn grote verbazing en frustratie. Er is geen speld tussen te krijgen. In het al dan niet aanwezig zijn van iemand, zoekt hij dan maar een reden voor verdeeldheid, maar die is onbestaand. Ik herhaal dat de eensgezindheid enorm is.

Mijnheer Penris, Vlaanderen moet in deze tijden trouwens vertegenwoordigd zijn in Davos. Indien de minister-president daar vandaag niet zou zijn, zou u ons daar ongetwijfeld met heel veel verve op gewezen hebben.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik wil ook even reageren op wat de heer Penris zegt. Om te beginnen is een brief ondertekend door Kris Peeters, een brief ondertekend door de Vlaamse Regering. Daar lang over discussiëren is tijdverlies. Iets anders zou trouwens nogal eigenaardig zijn en zouden we niet aanvaarden. Het gaat dus om een brief ondertekend door de Vlaamse Regering, maar aangezien we mensen niet willen vervelen met talloze handtekeningen, volstaat één handtekening.

Mijnheer Penris, ik begrijp uw opmerkingen over de omvang van het bedrag niet heel goed. Een gewestwaarborg wordt gehecht aan een bepaalde financiële operatie en die moet natuurlijk ook passen in een ontwikkelingsplan van een bedrijf en daarbij moeten limieten en verhoudingen gerespecteerd worden. Daarover bestaat trouwens regelgeving: Vlaamse en Europese. Met andere woorden, we kunnen vandaag niet zeggen wat precies de eventuele omvang is van een waarborg die wij geven, omdat we natuurlijk niet weten welke financiële operatie we zouden waarborgen in het licht van een ontwikkelingsplan dat de toekomst redt van de tewerkstelling en de activiteit in Antwerpen. En dus heeft minister Ceysens overschot van gelijk dat ze niet zegt over hoeveel euro, komma hoeveel eurocent het gaat. Dat kan ze niet zeggen vooraleer we aan tafel hebben gezeten met de verantwoordelijken van General Motors, indien ze bereid zijn om op dit aanbod in te gaan.

We hebben een aanduiding en we hebben die ook besproken in de Vlaamse Regering. We moeten daarbij kijken naar wat er in de rest van Europa gebeurt en naar wat de vragen van General Motors zouden zijn, want dat

weten we vandaag nog niet. Wat ik u wel kan zeggen, is dat we bereid zijn om alles uit de kast te halen, werkelijk alles, binnen de bevoegdheden en mogelijkheden die wij hebben, om de toekomst van deze mensen te vrijwaren. Daar gaat het om. Ik denk dat we vandaag alle mogelijkheden op tafel hebben gelegd. Er wordt ook gesproken met de leiding van het bedrijf, dat is belangrijk: er is een contact, die lijn werd gelegd. Vandaag hebben we daar al een eerste verslag van gekregen en dat hebt u gehoord. Voor het overige zou ik geen spijkers op laag water zoeken. Laten we samen proberen om een oplossing te zoeken.

Minister Patricia Ceysens: Het is inderdaad weinig gepast om te doen alsof het ene of het andere lid van de Vlaamse Regering hier meer of minder voor zou doen. Ik heb aangegeven dat, ook al is de minister-president hier deze namiddag niet, het deze namiddag is geweest dat er in Zürich contact is geweest en ik heb u verslag gedaan van dat contact. We proberen een zo groot mogelijke transparantie te geven van het verloop van dit dossier, maar aan de andere kant kunt u niet verwachten dat we nu allerhande gissingen en speculaties doen omdat u graag een bedrag hoort. De omvang van een bedrag maakt het voor sommigen blijkbaar beter begrijpbaar dan wanneer we ons op een correcte en degelijke manier houden aan het voorliggende kader.

We hebben er vorige week in dit parlement voor gezorgd dat de decretale onderbouw werd goedgekeurd. Dat is heel belangrijk, we kunnen nu werken op een decretaal verankerde manier en dat is goed. Natuurlijk blijven we ook de Europese staatssteunregels hanteren. Ook die contouren werden duidelijk weergegeven. Het is belangrijk dat er een risico is voor de privé, en dus ook een businessplan, want de privé moet ook verantwoordelijkheid nemen. Aan de andere kant zullen wij uiteraard marktconform optreden.

Laten we elkaar niets wijsmaken, van bij het begin wordt dit dossier natuurlijk vooral in de 'States' geleid, want daar ligt de grootste knoop en die moet eerst worden ontward, en daar werden alvast een aantal heel scherpe contouren geschetst. Wij blijven inderdaad verder monitoren, niet alleen in deze sector, maar in een aantal industriële en semi-industriële sectoren, hoe de zaken evolueren.

Dankzij ons goede financiële beheer van de voorbije jaren en onze schuldenvrije positie kunnen we in deze uitzonderlijke omstandigheden toch een aantal instrumenten inzetten om een moeilijke tijd tegemoet te treden.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Het debat is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de niet-deelname van Vlaanderen aan het nieuwe internationale agentschap voor hernieuwbare energie IRENA

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, een aantal decennia geleden werd binnen de Verenigde Naties het Internationaal Atoomenergie Agentschap opgericht. Wat later werd onder de noemer van de OESO het Internationaal Energie Agentschap opgericht. En onder de noemer van de Europese Unie ten slotte hebben we het EGKS- (Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal) en het Euratom-verdrag gehad. Dat zijn allemaal grote, internationale verdragen die zich zeer specifiek met energie bezighielden.

Jammer genoeg hadden we tot op heden geen specifiek agentschap dat zich ook met hernieuwbare energie – dé energiebron van de toekomst – bezighield. Tot afgelopen maandag en dinsdag, toen in Bonn de stichtingsvergadering plaatsvond van het International Renewable Energy Agency, kortweg IRENA.

We hebben echter tot onze grote verbazing gemerkt dat België en Vlaanderen niet toegetreden zijn tot dat agentschap. Ik las in de media dat u als argumentatie daarvoor gaf dat u eerst wilt evalueren en onderzoeken of dat agentschap geen dubbel werk betekent en of het wel een meerwaarde heeft, naast het reeds bestaande Internationaal Energie Agentschap.

Uiteraard is er een grote meerwaarde. Zo houdt dit nieuwe agentschap zich voor de volle honderd percent bezig met hernieuwbare energie, terwijl bijvoorbeeld het Internationaal Energie Agentschap amper 2 percent van zijn budget aan hernieuwbare energie spendeert en het overgrote deel van zijn werking uitgaat naar de klassieke energiebronnen, en dan vooral fossiele brandstoffen en kernenergie.

Het verbaast ons dan ook sterk dat Vlaanderen, dat via het MIRA-project ook steun verleent aan bijvoorbeeld de ontwikkeling van de nieuwe generatie kernreactoren, hier de boot dreigt te missen door niet actief en vol enthousiasme in te stappen in dit nieuwe internationale project.

Mevrouw de minister, waarop wachten Vlaanderen en België eigenlijk om toe te treden tot dit International Agency for Renewable Energies?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Glorieux, laat mij eerst een onduidelijkheid rechtzetten: uw bewering dat er geen interesse zou zijn, is absoluut niet juist. Er is

absolute interesse om toe te treden tot het nieuwe agentschap IRENA. België was daar aanwezig als waarnemend lid. Er is nog tijd tot juni om het engagement op te nemen om stichtend lid te worden. Er wordt vandaag dus geen boot gemist. Mijn administratie heeft mij zelfs bevestigd dat wij deel hebben genomen aan de statutaire vergaderingen waarbij de structuur van IRENA moest worden bepaald.

Waarom heeft de lidstaat België vandaag nog geen beslissing genomen om te participeren? Er zijn twee redenen. Ten eerste moeten we intern afspraken maken. Wie zal er vertegenwoordigen en op welke manier? Er moet jaarlijks 500.000 euro betaald worden. Wie zal dat betalen? Wordt dat een afwisselend systeem? Wordt dat door de gewesten gedragen?

De tweede reden is nog veel belangrijker. Mijnheer Glorieux, u verwijst zeer terecht naar het Internationaal Energie Agentschap of IEA. Ik ben nog niet zo lang geleden in Parijs geweest bij de voorzitter, de heer Tanaka, omdat Vlaanderen agreements ondertekend heeft rond hernieuwbare energie en de technologie ervoor. Samen met andere landen zijn we ingestapt in samenwerkingsverbanden die technologie voor hernieuwbare energie moeten ontwikkelen en ondersteunen, waarbij men ons met raad en daad bijstaat. Dan is het toch logisch dat je de vraag stelt wat IRENA ons als extra ondersteuning kan bieden. En als die extra ondersteuning er is, hoe zullen we concrete afspraken en samenwerking krijgen tussen het IEA en IRENA? Als er één ding is dat we absoluut kunnen missen in de sector van de hernieuwbare energie, is het dat concurrerende agentschappen worden opgericht die in plaats van goed samen te werken elkaar tegenwerken.

Er moet dus aan twee voorwaarden voldaan worden. Er moeten intern goede afspraken worden gemaakt, maar dat zal wel in orde komen. Internationaal moeten er goede afspraken zijn over hoe de relatie zal zijn tot onder andere de agreements voor hernieuwbare energie, die Vlaanderen al getekend heeft. Als die twee knopen ontward zijn, is er geen enkel obstakel meer om lid of stichtend lid te worden van IRENA. We hebben daarvoor nog tijd tot juni.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de minister, het valt me toch op dat men telkens als het over zaken zoals hernieuwbare energie gaat, tijd genoeg heeft om zich aan te sluiten. U zegt zelf dat de voorbereiding van IRENA al twee jaar bezig is. U zegt dat België daarbij betrokken was. Waarom zijn in die twee jaar dan nog niet de interne afspraken gemaakt over wie zal financieren en vertegenwoordigen? We hebben er al twee jaar tijd voor gehad. Dat hoeven we toch nu niet te doen.

Wat de concurrentie betreft met het IEA: het IEA ressorteert onder de OESO. Dat betekent dat het enkel

en alleen voor de club van rijke landen werkt. Het nieuwe agentschap voor hernieuwbare energie heeft net een wereldwijde scope en probeert dus ook de technologie in synergie met de noden van ontwikkelingslanden te ontwikkelen.

Als Vlaanderen hebben we er net alle belang bij om onze boontjes in de eerste plaats te week te leggen bij een organisatie die uitsluitend de energiebronnen van de toekomst en daarmee de jobs van de toekomst zal ontwikkelen. In de media lezen we bijna dagelijks berichten over de booming business van de hernieuwbare energie. Daarvoor zou de Vlaamse Regering moeten kiezen, in plaats van een werkgroepje binnen het IEA, dat in de eerste plaats als doel heeft om de klassieke energiebronnen zoals fossiele brandstoffen en kernenergie verder te promoten en ontwikkelen.

De voorzitter: De heer Vandembroucke heeft het woord.

De heer Joris Vandembroucke: Mevrouw de minister, ik moet zeggen dat ik toch ook de wenkbrouwen fronste toen ik vernam dat Vlaanderen niet als stichtend lid zou deelnemen aan de stichtingsconferentie van IRENA. Zes dagen voor die conferentie, op 20 januari in Hasselt op het slotforum van Vlaanderen in Actie, hebben we net vernomen dat een van de vijf doorbraken die we moeten realiseren tegen 2020 de profilering van Vlaanderen is als een groen netwerk van steden – ik citeer – “door te excelleren in slimme energie”. In het ViA-actieplan staat letterlijk dat er grote onderzoeksprojecten moeten worden opgezet rond onder andere wind-, zonne- en bio-energie om ervoor te zorgen dat Vlaanderen aan de top komt te staan in dit domein.

Dan denk ik dat we inderdaad de boot niet mogen missen om deze zaken te doen in het kader van een internationale coalitie die op gang getrokken wordt door landen die veel meer dan Vlaanderen adelprieven kunnen voorleggen op dit gebied. Denemarken, Spanje en Duitsland zijn de koplopers op mondiaal vlak.

Mevrouw de minister, we moeten heel snel werk maken van ons stichtend lidmaatschap. Het biedt ook een kans voor de Vlaamse bedrijven die nu al aan de spits staan van de technologische ontwikkeling. Ik denk aan IMEC, C-Power en Hansen Transmissions. Voor hen zou IRENA een vehikel kunnen zijn om aan internationale marktverkenning en -ontwikkeling te kunnen doen.

Mevrouw de minister, daarom hoop ik dat u er werk van maakt dat Vlaanderen stichtend lid wordt opdat we tegen 2020 een stichtend voorbeeld kunnen zijn op het vlak van hernieuwbare energie.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Vandembroucke, ik ben plaatsvervangend beschaamd als ik u hoor praten. U verwijst naar VIA van drie dagen geleden en naar

slimme energienetwerken. Het zou misschien nuttig zijn om de statuten van IRENA eens te lezen en na te gaan wat de bedoeling en de meerwaarde ervan is. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Inderdaad, baseer u op wat meer dan de kranten. We hebben tijd tot juni. We weten dit sinds 7 januari 2009. Vlaanderen kan geen lid worden, België kan dat wel. Bij de OESO is dat anders. Daar heb ik enkele maanden geleden de garantie gekregen van het Internationaal Energie Agentschap dat het bereid is om ons ondersteuning te geven inzake hernieuwbare energie en technologische investeringen. Het agentschap is bereid om specifiek voor Vlaanderen een onderzoeks- en meetproject te ontwikkelen. Ik ben speciaal naar Parijs gegaan om na te gaan hoe we de mogelijkheden in Vlaanderen kunnen versterken.

IRENA heeft ook als doel advies te geven aan de regeringen, maar, ik citeer uit het verslag: “Volgens de Duitse gesprekspartner is het hoofddoel van IRENA het adviseren van regeringen” – in Vlaanderen hebben we daar al een heel belangrijk forum voor, IRENA zal niet Vlaanderen, maar België adviseren – “vooral dan ontwikkelingslanden, betreffende hun beleid op het gebied van hernieuwbare energie.”

Daar komt voor ons het interessante punt, dat we moeten uitwerken. We hebben in Vlaanderen een aantal bedrijven voor wie de export naar onder andere ontwikkelingslanden heel belangrijk kan zijn. We hebben dat ook in België. We moeten dat spoor nu verfijnen en heel goed weten over welke projecten en welke samenwerking met derdewereldlanden het gaat. Dat weten we sinds 7 januari. Mijnheer Vandembroucke, als u me vandaag kwalijk neemt dat ik niet zomaar 500.000 euro neerleg en drie maal dezelfde studie vraag, dan zeg ik neen. We moeten maatwerk doen en zorgen dat we de juiste maatregel nemen en op een juiste manier tot iets nieuws toetreden. En dat zal ook gebeuren. *(Applaus bij CD&V en Open Vld)*

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de minister, ik blijf bij mijn initiële vraag. Waarop wacht u eigenlijk? U had al twee jaar de tijd om al de vragen die hier worden gesteld te beantwoorden.

Minister Hilde Crevits: 7 januari, mijnheer Glorieux.

De heer Eloi Glorieux: U had twee jaar de tijd om op die vragen een antwoord te zoeken. In tegenstelling tot een heleboel andere landen gaan wij de kat uit de boom kijken. Ik vind dat erg.

In de jaren 80 hebben we de eerste keer de boot gemist. Toen heeft de toenmalige minister van Wetenschapsbeleid Verhofstadt alle fondsen voor de ontwikkeling van de technologie van windturbines stopgezet. Denemarken

heeft al die octrooien opgekocht, met het gevolg dat vandaag in Denemarken meer mensen tewerkgesteld zijn in de windenergiesector dan in Vlaanderen in de automobielsector.

Ik sluit af met de woorden van de heer Gabriëls: “Stop met spelletjes te spelen op de rug van de arbeiders.”
(*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Mijnheer Vandenbroucke, dit is geen debat. Ook de minister krijgt het woord niet meer. Het debat kan in de commissie worden voortgezet.

De heer Joris Vandenbroucke: Ik mocht er geen vraag om uitleg over stellen.

De voorzitter: Mijnheer Vandenbroucke, dat was veertien dagen geleden. Ik heb vernomen dat er ondertussen andere feiten tot stand zijn gekomen. Ik beoordeel een actuele vraag altijd op de dag van vandaag.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Joke Schauvliege tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de aanpak van fijn stof in steden

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mevrouw de minister, de Vlaamse Regering heeft zich geëngageerd om de luchtverontreiniging door fijn stof aan te pakken. Over een aantal algemene maatregelen zijn al beslissingen genomen. Zo mag er bij smogalarm nog maximum 90 kilometer per uur worden gereden. Verder zijn er ook de roetfilters, een fijnstofactieplan, enzovoort.

Onder het motto ‘denk globaal maar doe het lokaal’ kunnen ook een aantal plaatselijke maatregelen worden genomen. Om te weten welke maatregelen noodzakelijk zijn, moeten we weten op welke plaatsen en welke moment er pieken zijn in de overschrijding van de hoeveelheid fijn stof.

U hebt onlangs aangekondigd dat onder andere in de stad Brugge een lokaal meetpunt zou worden geïnstalleerd om te registeren wanneer zich in bepaalde steden pieken voordoen. Dat is een zeer goed initiatief waarmee alles in kaart kan worden gebracht. Natuurlijk zal het niet volstaan om dat enkel in Brugge te doen. Er zijn nog heel wat andere steden en gemeenten die graag dergelijke meetpunten op hun grondgebied zouden hebben. Mevrouw de minister, overweegt u om ook in andere steden en gemeenten dergelijke punten te installeren?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik heb inderdaad beslist om een mobiele fijnstofmeter te subsidiëren voor de stad Brugge. Dat komt niet zomaar uit de lucht vallen. Sinds vorig jaar is er een nieuwe samenwerkingsovereenkomst Leefmilieu waar heel wat Vlaamse gemeenten op hebben ingetekend. Drie Vlaamse steden en gemeenten hebben een aanvraag ingediend om een mobiele fijnstofmeter te kunnen laten rondrijden op hun grondgebied. Ik heb die aanvragen grondig onderzocht. Het ging om aanvragen van Gent, Brugge en Beveren. Alledrie de aanvragen zijn gunstig beoordeeld. Dat betekent dat die mobiele fijnstofmeter, waarvan de kostprijs wordt geraamd op 30.000 euro, door de Vlaamse overheid wordt gesubsidieerd voor een bedrag van 15.000 euro.

In principe kunnen alle Vlaamse gemeenten zo’n aanvraag doen, maar dan wel binnen de budgettaire enveloppe die elke gemeente of stad gekregen heeft in het kader van de samenwerkingsovereenkomst Leefmilieu. De subsidiëring is toegezegd voor Gent, Brugge en Beveren. Het is dus geen louter West-Vlaamse aangelegenheid, mijnheer Peumans.

Er zijn wel een aantal voorwaarden verbonden aan de subsidiëring van zo’n mobiele fijnstofmeter. Zo moet er actief worden meegewerkt aan een meetcampagne en moeten de gegevens aan onze administratie worden bezorgd. Het is immers de bedoeling heel lokaal te kunnen inspelen op de problemen. Alle simulaties die we vandaag doen, zijn theoretische simulaties. Via de mobiele meters kunnen ook praktijkmetingen kunnen worden doorgevoerd.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Als ik u goed heb begrepen, zijn er vandaag drie aanvragen ingediend en goedgekeurd. Wanneer die op lokaal vlak tot positieve resultaten leiden, kunnen daar de nodige conclusies uit getrokken worden en kan het beleid worden bijgestuurd. Meten alleen is echter niet voldoende. Wanneer de resultaten bekend zijn en het duidelijk is waar er lokale pieken zijn, moeten er ook maatregelen worden genomen om die pieken op te vangen. Ik veronderstel dat het dus niet bij zo’n mobiele meter blijft maar dat de Vlaamse overheid op basis van de resultaten voor de nodige ondersteuning zorgt.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mevrouw de minister, u weet dat ik voorstander ben van een uitgebreid meetnetwerk. Ik heb dat al verscheidene keren in de commissie gevraagd. Meten is inderdaad weten. Daarom is het ook zo belangrijk te zorgen voor een

zeer uitgebreid meetnetwerk. Ik heb u de aankondiging horen doen op een nieuwjaarsreceptie in Brugge. (*Opmerkingen van minister Hilde Crevits*)

Ik heb het via de pers vernomen.

Ik was ook enigszins verbaasd omdat ik weet dat er verscheidene gemeenten vragende partij zijn om ook daar meer metingen naar fijn stof te doen. Waarom zouden we gemeenten verder stimuleren om zelf een mobiele meetinstallatie aan te schaffen? Het Vlaamse Gewest zou toch zelf meetinstallaties kunnen aankopen en het meetnetwerk op die manier uitbreiden.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: We stellen vast dat bij een concentratie van 70 microgram per kubieke meter de auto's op de autosnelwegen niet sneller rijden dan 90 kilometer per uur. De bedoeling is natuurlijk de luchtkwaliteit te verbeteren. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) en de Intergewestelijke Cel voor Leefmilieu (IRCEL) staven die onheilstijdingen aan de hand van Nederlandse rapporten en onderzoeken. In Nederland werd in opdracht van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu inderdaad diepgaand onderzoek verricht naar wintersmog en verkeersmaatregelen, en de effecten op de luchtkwaliteit en gezondheid. Aan de studie werd meegewerkt door drie universiteiten en diverse instituten voor epidemiologisch onderzoek. Het maakt brandhout van de alarmgrens van 70 microgram per kubieke meter voor fijn stof.

Ik heb zo de indruk dat Vlaanderen altijd een beetje achterop hinkt ten opzichte van Nederland en de vaststellingen die daar worden gedaan. De alarmpiegel van 70 microgram per kubieke meter is een Belgenmop. Zijn wij drie keer ongezonder of kwetsbaarder dan de Nederlanders? Het is evident dat hogere fijnstofconcentraties schadelijker zijn voor de gezondheid dan lagere. Maar die concentraties moeten omlaag worden gehaald via structurele maatregelen en niet door de wagens 30 kilometer per uur trager te laten rijden op autosnelwegen.

Men baseert zich enerzijds op de Nederlandse rapporten en anderzijds kiest men toch een eigen weg en houdt men nog altijd de concentratie van 70 microgram per kubieke meter aan om de wagens op de autosnelwegen 90 kilometer per uur te laten rijden. Waarom is er een verschil tussen de Nederlandse resultaten en het beleid dat in Vlaanderen wordt gevoerd?

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mevrouw de voorzitter, eerst en vooral wil ik toch even benadrukken dat ondertussen andere systemen bestaan om te meten. Zo worden op plaatsen waar heel wat fijn stof geconstateerd wordt,

constant metingen uitgevoerd. Dat gebeurt onder andere in Roeselare.

Mevrouw de minister, als gemeenten mobiele meetinfrastructuur krijgen, kunt u dan overwegen ervoor te zorgen dat andere gemeenten er gedurende een bepaalde, korte periode een beroep op kunnen doen?

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Van den Eynde, het klopt dat Vlaanderen een eigen meetnet heeft, dat goed moet worden uitgebouwd. We hebben het daar al vaal over gehad in de commissie. Het meetnet wordt ook uitgebreid, onder andere in de zone Antwerpen, naar aanleiding van het hotspotplan. Een aantal gemeenten zijn echter bezig met een eigen mobiliteits- en luchtkwaliteitsplan. Door een goed mobiliteitsbeleid kan de fijnstofconcentratie op bepaalde plaatsen verminderd worden, zo stellen ze. Het gaat hier niet om kleine gemeenten. Daarom zijn ze vragende partij om een dergelijke mobiele meetinstallatie ter beschikking te hebben. Op die manier kunnen ze zelf ingrijpen in het eigen beleid. Fijn stof komt voor het grootste deel uit het buitenland, wordt veroorzaakt door allerlei activiteiten. Als men de impact van lokale maatregelen wil meten, dan is het nuttig te beschikken over een dergelijke mobiele installatie.

Mijnheer Callens, het is niet zo gemakkelijk die installatie uit te lenen. Men moet die bijvoorbeeld ijken, ze moet aan bepaalde normen voldoen.

Ik wil dat dus gerust onderzoeken. Er kunnen samenwerkingsverbanden komen. Hoe dan ook is dat een toestel dat niet eindeloos veel mogelijkheden kan hebben. Het is trouwens ook niet iets wat de overheid gratis ter beschikking stelt. Er is een ondersteuning ten belope van 50 percent binnen de enveloppe in het kader van de samenwerkingsovereenkomst Leefmilieu.

Bijvoorbeeld Brugge en Gent zijn al heel intens bezig met een beleid dat de fijnstofconcentraties moet verminderen. Die steden hebben heel veel smalle straatjes. Daar zijn de concentraties hoger. Daarom kan het voor deze steden een meerwaarde zijn om een dergelijk mobiel toestel te hebben.

Mevrouw Schauvliege, uiteraard kan de aanvraag in het kader van de samenwerkingsovereenkomst door andere gemeenten worden gedaan. De ondersteuning is substantieel. Het is vooral de bedoeling dat gemeenten op die manier een instrument krijgen om een gepast eigen beleid te voeren. Uiteraard blijven de verplichtingen en engagementen van de Vlaamse overheid, om zelf te zorgen voor de juiste maatregelen in hotspotzones, bestaan. Dat netwerk wordt verder uitgewerkt.

Mijnheer Vrancken, u hebt natuurlijk de link gemaakt met de globale regel inzake 90 kilometer per uur in

geval van smog. Vorige week of twee weken geleden werd daarover een hele rist vragen om uitleg gesteld. Ik heb toen nogmaals geduid wat het nut is van de maatregel, die overigens niet alleen in Vlaanderen van toepassing is maar waarover ik ook een akkoord heb bereikt met mijn Waalse collega's. De fijnstofconcentratie bij de snelwegen kan naar beneden worden gehaald over een beperkte afstand in de breedte. De invoering van een dergelijke snelheidsbeperking is maar nodig op plaatsen waar er een dichte bebouwing is naast de snelweg. Dat is het nut van die maatregel. Ik heb hier een vraag beantwoord over de handhaving en de naleving van die maatregel. We zien dat het wat dat betreft beter wordt en zeker niet slechter. Deze vraag houdt natuurlijk geen verband met de actuele vraag van vandaag, die gaat over de mobiele fijnstofmeter.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mevrouw de minister, dank u voor uw bijkomende aanvullingen. Momenteel zijn er maar drie aanvragen. Het gaat om grote steden die in hotspotregio's liggen waar de fijnstoflimiet dikwijls wordt overschreden. Via de opvolging van de samenwerkingsovereenkomst en de resultaten daarvan wordt het beleid afgestemd op de specifieke metingen.

Mijnheer Callens, ik weet dat er vaste meetpunten zijn. Ik raadpleeg ze dikwijls. Ik kom zelf uit een hotspotregio. De Gentse Kanaalzone is een van de koplopers. We kunnen van dag tot dag nagaan wat de stand van zaken is. De sterkte van die mobiele meetpunten is dat je heel lokaal een beleid op maat kunt voeren.

Er zijn drie koplopers: Brugge, Gent en Beveren. We moeten in de commissie Leefmilieu zien hoe dat verder evolueert, wat de resultaten zijn van de lokale metingen en wat het beleid is dat daarop, zeer lokaal, wordt afgestemd. Aan de hand van die resultaten kunnen wij wellicht nog andere steden en gemeenten warm maken om in te schrijven op die samenwerkingsovereenkomst.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elke Roex tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over borstkankerscreeningsprogramma's in Brussel

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Mevrouw de minister, vorige week hebben wij in de pers helaas opnieuw kunnen vernemen dat borstkanker veel voorkomt in België. We zitten spijtig genoeg in de Europese top. Dit nieuws heeft ook een positieve kant. Dat cijfer is voor een deel te danken aan ons goede screeningsprogramma. De

participatie in Vlaanderen is hoog en stijgt nog elk jaar. In Brussel blijven we echter steken op minder dan 10 percent deelname aan het screeningsprogramma. We kunnen vermoeden dat daardoor veel meer vrouwen aan borstkanker sterven dan nodig is.

U weet dat de Vlaamse Gemeenschap een protocolakkoord heeft of had met de Franse Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie voor de organisatie van de borstkankerscreening in Brussel.

Er is daar veel misgelopen. Aangezien de juiste adressen niet bekend waren, zijn heel wat vrouwen niet uitgenodigd. De deelname is op een heel laag percentage blijven steken. De huisartsen worden niet bij het screeningsprogramma betrokken. Al deze factoren verklaren waarom het niet goed gaat en waarom de screening daar eigenlijk niet lukt.

Het protocolakkoord is op 31 december 2008 afgelopen. Ik heb vernomen dat er nog geen verlenging is. Ik vind dit jammer. Ik zou het jammer vinden de Brusselse vrouwen met betrekking tot borstkankerscreening in de steek te laten. Ik ben ervan overtuigd dat een verlenging van het protocolakkoord de manier is om de borstkankerscreening in Brussel beter te laten verlopen.

Mevrouw de minister, waarom is het protocolakkoord niet verlengd? Welke stappen hebt u gezet om het screeningsprogramma in Brussel te verbeteren? Kunt u ons al nieuwe cijfers over het verloop van de screenings in beide gewesten geven?

De voorzitter: Minister Heeren heeft het woord.

Minister Veerle Heeren: Mevrouw de voorzitter, ik wil er eerst en vooral op wijzen dat de op de website terug te vinden cijfers van het Intermutualistisch Agentschap (IMA) van 2007 dateren. We beschikken nog niet over recentere cijfers. Die zouden pas in de loop van de komende weken kenbaar worden gemaakt. Vorige week hebben we al de cijfers met betrekking tot de Vlaamse Gemeenschap ontvangen. Het is nog te vroeg om die gegevens volledig te valideren. Dat is nu nog onmogelijk.

Volgens mevrouw Roex gaat het slechter met de Brusselse vrouwen. Ik vind het belangrijk deze stelling te nuanceren. We moeten op de cijfers wachten. We kunnen een dergelijk oordeel enkel op basis van recente cijfers vellen.

Mevrouw Roex heeft zelf verklaard dat het in Brussel niet zo vlot verloopt. Ze heeft hier in de commissie voor Welzijn al vragen om uitleg over gesteld. Ze heeft toen ook vermeld dat over de werking van vzw Brumammo heel wat vragen worden gesteld. Er zijn blijkbaar problemen met het uitnodigingssysteem, met de

gegevensverwerking en met de samenwerking met het Universitair Ziekenhuis Brussel. Om die redenen heeft mijn voorganger besloten het bestaande protocol op te zeggen. Hij heeft tegelijkertijd echter verklaard een vernieuwd protocol te willen opstellen.

Op 24 november 2008 heeft mijn voorganger hierover een gesprek met minister Vanhengel en met minister Cerexhe gehad. Toen is afgesproken onmiddellijk na Nieuwjaar aan een vernieuwd protocol te werken. Op 4 februari 2009 zou op mijn kabinet een vergadering moeten plaatsvinden. Tijdens die vergadering zullen twee inhoudelijke punten worden besproken. De werking van vzw Brumammo zal worden geëvalueerd. Daarnaast zal worden onderzocht op welke manier het protocol kan worden voortgezet. Het betreft hier een protocol tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschap. Dit protocol moet het mogelijk maken de borstkankeropsporing in Brussel op een vlotte, efficiënte manier te laten verlopen.

Mevrouw Elke Roex: Blijkbaar zijn de cijfers van het IMA nog niet beschikbaar. We kennen echter wel de cijfers van vzw Brumammo zelf en de cijfers van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid. In Vlaanderen gaat het om ongeveer 42 percent. In Brussel zijn we in 2007 op 9,7 percent blijven steken. Ik denk niet dat het IMA ons veel recentere cijfers zal bezorgen.

Ik ben blij dat over een verbetering van het protocol-akkoord wordt onderhandeld. Ik zou wel graag de garantie krijgen dat de borstkankerscreening in Brussel ondertussen kan blijven lopen. Ten gevolge van het protocol-akkoord investeert de Vlaamse Gemeenschap 50.000 euro in de borstkankerscreening in Brussel. Dit protocol-akkoord heeft vier jaar bestaan. Zolang er geen verlenging is, rijzen grote vraagtekens over de financiering. Het lijkt me dan ook absoluut noodzakelijk hierover zo snel mogelijk duidelijkheid te scheppen.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik hoor dat u de cijfers wilt afwachten en ik denk dat het ook nuttig is om nieuwe cijfers te hebben, maar ik ben eens teruggegaan in de geschiedenis.

Het zijn cijfers van de Europese Commissie, maar het gegeven is niet nieuw. Ik heb persberichten van 2006 gevonden waarin staat dat een mammografie blijkbaar niet gangbaar is bij Brusselse vrouwen. Op 23 oktober 2007, een jaar later, lees ik: “Screenings missen hun doel in Brussel”. Een jaar later op 26 juli 2008: “In Brussels Gewest 10 percent meer borstkankers dan in de rest van het land”.

Mevrouw de minister, ik haal er even een persbericht bij van uw partij waarin u het volgende zegt: “Deskundigen

uit de gezondheidssector stellen dat een goed opsporingprogramma ervoor kan zorgen dat het sterftcijfer op 10 jaar tijd met 25 tot 30 percent kan dalen, op voorwaarde dat minstens 70 percent wordt onderzocht, wat ook het Europees streefcijfer is. Gesteld dat de participatiegraad in Brussel maar met 1,5 percent per jaar zou toenemen, zoals nu het geval is, dan zou het nog tot 2030 duren vooraleer 70 percent van alle Brusselse vrouwen tussen 50 en 69 jaar zich laten controleren”. In een persbericht van uw partijgenoot Brigitte De Pauw staat: “Dit is onaanvaardbaar. Brussel mag niet de slechtste leerling van de klas worden. Er moeten dan ook dringende maatregelen worden genomen”. Dat bericht dateert van 23 juli 2008.

Mijn vragen sluiten niet alleen aan bij die van mevrouw Roex, maar ik zou ook graag weten wat er dan gedaan is sinds 2006. Het is bijna 3 jaar geleden sinds het eerste persbericht verscheen. Zijn er dan extra initiatieven genomen door Vlaanderen? Het protocol-akkoord met Brussel blijkt immers niet de nodige resultaten te hebben. Wat is de evolutie? Wat schort er aan de Vlaamse aanpak sinds 2006?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik wil zeggen dat er af en toe cijfers circuleren over de borstkankerscreening in Brussel. Er zijn ook cijfers over diagnostische mammografieën.

We weten allemaal dat dit niet ideaal is. Maar ik ben wel gerustgesteld door het antwoord van de minister dat de onderhandelingen over een verlenging of een vernieuwing van het protocolakkoord lopen en dat het akkoord op een aantal punten zou kunnen worden verbeterd.

Minister Veerle Heeren: Mevrouw Van Linter, net omwille van de problemen die we de voorbije jaren hebben vastgesteld, heeft mijn voorganger gevraagd naar de werking van de vzw Brumammo die de borstkankerscreening doet. Er werden problemen vastgesteld, zowel met het opvolgsysteem als met de rol van het UZ. Dat is de reden geweest voor het onderzoek, en dat is ook de reden geweest om het protocol niet te verlengen, maar wel aan te geven dat het protocol belangrijk is voor ons en dat we een nieuw en bijgestuurd protocol willen.

Ik ben hoopvol dat er een bijsturing komt. Het protocol zal de basis zijn om de volgende maanden met die vzw of een andere te kunnen werken, zodat de screening gebeurt zoals ze in Vlaanderen gebeurt en zodat borstkanker optimaal via preventie kan worden opgespoord.

Met alle respect, maar ik kan niet vooruitlopen op cijfers die we niet hebben. Het bestand is toegekomen op 15 januari 2009, twee weken geleden. Het is onmogelijk

om op één week de cijfers juist te interpreteren, maar dat zal gebeuren. Daarnaast zullen we cijfers krijgen van het Intermutualistisch Agentschap. Dan pas zullen we definitief een uitspraak kunnen doen.

Het belangrijkste is dat er een vernieuwing komt van het protocol en dat we ervoor kunnen zorgen dat de organisatie die de opdracht krijgt, ze in eer en geweten uitvoert en de procedures volgt zodat de doelgroep ook wordt bereikt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de vier nieuwe internet-radio's van de VRT

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb een opsomming van een aantal producten die gelanceerd worden. Vroeger was er, zoals u wellicht weet, het analoge radiomonopolie van de openbare omroep. Dat heeft heel lang geduurd en uiteindelijk kregen we de commerciële radio's. Nadien hebben we vastgesteld dat er een technologische vernieuwing was: DAB. Daar heeft de VRT een monopolie, maar dat is niet zo erg, want DAB is sowieso al begraven.

En dan is er het internet. Heel wat onderzoeken wijzen uit dat er via het internet veel nieuwe initiatieven ontwikkeld worden, lowcostinitiatieven. Lokale radio's komen daarop terecht en halen meer luisteraars via het internet dan via de lokale frequentie. Maar de frequentieproblematiek is een andere discussie. Het internet is een thuishaven voor heel wat creativiteit in de radiosector. Het gaat om nieuwe initiatieven die niet veel kosten, waar dingen worden uitgetest en bepaalde niches en doelgroepen worden aangesneden.

Wat merk ik deze week? Ik heb niets tegen de openbare omroep, maar als in de beheersovereenkomst staat dat we marktverstoringen moeten voorkomen, spits ik de oren en valt mijn oog daarop. We krijgen Klara Jazz, Radio 1 Classics, StuBru Rock It!, Radio 2 De Topcollectie XL en we hadden al MNM Hits, Klara Continuo, Ketnet-webradio en Nieuws+.

Al die nichekanalen moeten zagezegd de meerwaarde zijn of verdiepend zijn, maar men programmeert daar ook al nieuwsuitzendingen. De VRT zegt zelf dat het nieuwe radiostromen zijn. Via welke techniek dat gaat,

speelt geen rol. Radiostromen zijn eigenlijk radiozenders, met distributie via internet. Dan gaat het niet over de verdieping van bijvoorbeeld Klara of Radio 1.

Tegenover Klara Jazz staan commerciële initiatieven zoals CROOZE.fm. Tegenover Radio 1 Classics zijn er commerciële initiatieven als B1, Retro FM en Arrow. Ook voor StuBru Rock It! en Radio 2 zijn er commerciële initiatieven.

Misschien hebben ze bij de openbare omroep de mosterd gehaald, maar radio Minerva in Antwerpen wordt fel beluisterd via internet in heel Vlaanderen, omdat het zendgebied natuurlijk alleen de grote regio Antwerpen is, de enige grote stad. Maar daarbuiten zijn er nog mensen die luisteren naar Minerva en die doen dat via internet.

Elk nieuw initiatief is fijn, maar het is wel overheids-geld. Daar financieren we de openbare omroep mee. Als men nu het geweld ziet van de radiospeler van de openbare omroep via het internet, en men hoort in de sector de opmerking dat dit er nu ook nog eens bijkomt, kan ik me niet van de indruk ontdoen dat de openbare omroep stilaan, sluipend, via het internet, projecten uitrolt die interessant zijn bij de commerciële omroepen.

Ketnet zegt zelf dat het ook een radiopoot heeft. Dat is Ketnet-webradio, wat dan concurrentie is voor de commerciële radio BEMBEM. Voor elk commercieel initiatief staat nu een openbaar initiatief dat wordt omschreven als radio.

Mevrouw de minister, welke initiatieven zal de minister van Media ondernemen om dit marktverstoringe initiatief van de VRT opnieuw in evenwicht te brengen en om erop toe te zien dat de markt niet uit evenwicht wordt gebracht?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Verstrepen, het klopt inderdaad, u hebt dat goed gezien, dat op 27 januari de VRT vier nieuwe radiostromen heeft gelanceerd. U hebt ze goed geciteerd. Het gaat om Radio 1 Classics, Radio 2 De Topcollectie XL, StuBru Rock It! en Klara Jazz. Die zijn, dat hebt u ook juist gehoord, enkel te beluisteren via de internetradiospeler.

Die nieuwe radiostromen zijn geen nieuwe radiokanalen. Het zijn "lineaire verrijkingen bij de bestaande radionetten". Dat past perfect binnen artikel 6 van de beheersovereenkomst. Die verrijkingen behoren tot het derde spoor, dat thematisch aanbod bevat.

Ik geef er wat uitleg bij. De nieuwe radiostromen brengen muziekgenres die kenmerkend zijn voor het net. Ik

geef u voorbeelden. Zo brengt Klara Jazz jazzmuziek, een genre dat op Klara in verschillende programma's gebracht wordt. Radio 1 Classics brengt klassieke pop en rock en dat sluit aan bij het muziekprofiel van Radio 1. StuBru Rock It! brengt alternatieve rockmuziek, een muziekgenre dat op Studio Brussel gebracht wordt en Radio 2 De Topcollectie XL brengt melodieuze muziek met bijzondere aandacht voor Vlaamse muziek, opnieuw een muziekgenre dat op Radio 2 gebracht wordt.

Die radiostromen brengen op het uur telkens een nieuwsuitzending en daarmee vervult de VRT zijn informatieve rol. Er bestonden al een aantal van die radiostromen die een verrijkend aanbod brachten vanuit hetzelfde principe, u hebt er zelf naar verwezen: MNM Hits, Klara Continuo, Ketnet-webradio en Nieuws+. Die radiostromen worden in lussen gebracht, waardoor er een permanente stroom van een bepaald muziekgenre hoorbaar is op de internetradiospeler. Mijnheer Verstrepen, die vier nieuwe initiatieven passen perfect binnen de contouren van de beheersovereenkomst.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de minister, ik heb met aandacht geluisterd naar de uitleg die u hebt gegeven over dit initiatief. Ik pik er een voorbeeld uit. Bijvoorbeeld Radio 1 Classics is de aanvulling, de verdieping van de muziek, dat staat in de beheersovereenkomst. Toevallig heb ik die meegebracht. Dat staat inderdaad in artikel 6. Er staat ook iets in artikel 2 paragraaf 4, namelijk dat je de markt niet mag verstoren, maar dit nog even terzijde. Bij Radio 1 staat: klassieke pop en rock.

Mevrouw de minister, ik denk dat u af en toe wel eens luistert naar Radio 1. Als we Humo's Pop Poll mogen geloven, luistert heel het politieke landschap naar Radio 1. U merkt dat ze daar niet alleen klassieke pop en rock draaien maar een heel pallet van genres. Ze hebben een format, contemporary radio – dat is zelfs geen hitradio –, waarin een zeer breed pallet van muziek wordt gebracht, van pop over rock naar Nederlandstalige muziek, Vlaamse muziek en van alles en nog wat. Nu moet u mij eens uitleggen dat men van het format van Radio 1 zegt dat dat alleen klassieke pop en rock draait, zoals Be One, Retro FM en Arrow Radio. Ik vind het nogal makkelijk dat men uit een radioformat dat bestaat uit tien tot vijftien verschillende genres, waarbij de VRT altijd heeft gezegd dat hij zijn taak in radio invult in de breedte naar een ander publiek, een of twee pop- en rockplaten per uur distilleert en zegt dat heel het publiek erop zat te wachten om het via internet te horen. Dat vind ik een zeer vreemde redenering. Ik kan zo verder gaan met Radio 2 en melodieuze muziek.

Sorry, met alle respect, maar dat is geen antwoord. Dat is proberen om dit te rechtvaardigen door te zeggen dat men aan verdieping doet, wat in de beheersovereenkomst staat. Het is de beheersovereenkomst zodanig

verwringen om gelijk te krijgen. Men haalt er een muziekgenre uit. Pop en rock is een format, worldwide, internationaal gekend. Daar worden radiozenders op gebouwd. Voor jazz: idem dito. Voor melodieuze muziek: idem dito. Dat zijn de oldiesstations. Met deze uitleg neem ik geen genoegen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: In tegenstelling tot de heer Verstrepen neem ik wel genoegen met de uitleg van de minister. Het voornaamste is dat het conform de beheersovereenkomst is.

Mijnheer Verstrepen, u mengt een aantal dingen door elkaar. U hebt het over marktconformiteit. Mij interesseert het, als een openbare omroep commerciële initiatieven neemt, ook op het internet – en het is belangrijk dat dat gebeurt – dat dat aan marktconforme prijzen gebeurt en niet aan dumpingprijzen, anders is het marktverstoring. Volgens de informatie waarover ik beschik, is dat niet zo. Op dat vlak is dat correct.

Ten aanzien van het format, is het geen zaak van het parlement of van de minister, maar van de VRT zelf. De VRT heeft ook op het internet de plicht om een zo breed mogelijk publiek te bereiken. Als hij dat met bepaalde formats doet, is dat zijn goed recht.

De marktconformiteit is echter een principe waarvoor ik bijzonder gevoelig ben. De toekomst zal uitwijzen of dit al dan niet marktverstoring is, maar ik heb niet het gevoel dat dit momenteel het geval is.

De voorzitter: De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche: Mijnheer Verstrepen, het heeft me ten zeerste verbaasd dat u hebt gezegd niet tegen de openbare omroep te zijn. Ik heb dat meteen genoteerd. Dat is een statement van uw kant.

De heer Jurgen Verstrepen: U mag dat in het vet zetten. Echt waar. Ik sta daar achter.

De heer Dany Vandenbossche: Wat internetradio betreft, wil ik geen vraag stellen, maar verwijzen naar een aantal discussies die werden gevoerd in de commissie voor Media naar aanleiding van de vraag naar meer populaire Vlaamse muziek en meer jazz op de VRT. Toen al heeft de minister geantwoord dat men onder meer via de internetradio tegemoet zou komen aan die vraag. Ik zie geen tegenstelling met wat nu gebeurt. Bovendien stelt de beheersovereenkomst dat de VRT een leidende rol moet spelen met betrekking tot het internet. De omroep bewijst dat hij dat kan, door het feit dat hij opnieuw een aantal radiostromen ontwikkelt op internet. Mijnheer Verstrepen, aangezien u een dermate

grote voorstander bent van de openbare omroep, zijn we waarschijnlijk allebei zeer tevreden over wat die openbare omroep nu alweer kan klaarspelen.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Verstrepen, ik heb zeer duidelijk gesteld dat hier binnen de krijtlijnen van de beheersovereenkomst is geantwoord. De schitterende aanvullingen van de heren Decaluwe en Vandenbossche moeten volgens mij een zeer volledig antwoord op al uw vragen geven.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik wil daar nog een korte repliek op geven, want dat is een discussie waard. Ik zie dat natuurlijk in een ruimer kader: waar leggen we de grenzen voor de initiatieven van de openbare omroep bij de nieuwe mediatechnieken? Er wordt misschien vlot voorbijgegaan aan het feit dat in het buitenland bij bepaalde luisterdoelgroepen, zoals jongeren, 40 à 50 procent via het internet naar de radio luistert. Ze doen dat dus niet meer via de traditionele wijze, via de ontvangers waarmee wij als analoge oude knarren zijn opgegroeid. Misschien hebben we nog een radiotoestel met een draaiknop. Dat zeg ik in het algemeen: ik heb niemand aangekeken toen ik het over oude knarren had. Ik vind dat we daar oog voor moeten hebben.

Volgens die redenering wil ik gerust en met veel plezier die theoretische oefening eens maken met de andere leden. Dan zal ik het format van al die bestaande radionetten van de openbare omroep, op basis van de beheersovereenkomst, analyseren vanuit de redenering dat elk kanaal dat nu wordt opgestart op het internet, verdiepend werkt op een bepaald kanaal, zoals Radio 1, Radio 2, Klara enzovoort. Ik garandeer u: nu gaat het alles samen misschien over tien internetkanalen, maar als we die oefening maken, dan zullen het er vijftig zijn, via een radiospeler, via een televisiepromo, een digitale promo. Dan worden nieuwe Vlaamse initiatieven eigenlijk volledig uit de markt gespeeld, omdat zij dat cross-promotioneel niet kunnen. Ze zullen dat dan ook niet kunnen verkopen op die kanalen, door de almacht van de openbare omroep. Daar wil ik aandacht voor vragen. Dat moet worden bekeken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de verklaringen op de webstek van Vlaams minister Bert Anciaux met betrekking tot het dragen van de arafatsjaal door personeel van De Lijn en de link die de minister legt tussen de kindermoorden in Dendermonde en de oorlog in Gaza

ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verklaringen op de webstek van de minister met betrekking tot het dragen van de arafatsjaal door personeel van De Lijn en de link die de minister legt tussen de kindermoorden in Dendermonde en de oorlog in Gaza

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Anciaux.

De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Mevrouw de voorzitter, mijn vraag was inderdaad gericht aan de minister-president, maar die kan hier vandaag niet zijn.

Ik had de minister-president het volgende probleem willen voorleggen. Zijn regering bestaat uit ministers die door de band op een verantwoordelijke, weldoordachte, ernstige, zakelijke manier hun functie trachten uit te oefenen. Er is blijkbaar één minister die daar enigszins een uitzondering op vormt. Dat bent u dan, minister Anciaux. U fietst door alles heen en rijdt vaak ook uw collega's in de wielen.

Ik geef twee incidenten om dat te illustreren. Het eerste is dat met de zogenaamde arafatsjaal. Een chauffeur van De Lijn vond dat hij tijdens zijn diensturen een politiek statement moest maken door een dergelijke sjaal te dragen. De Lijn heeft daar met haar beslissing correct op gereageerd, denk ik. Als openbare vervoersmaatschappij heeft ze een publieke functie en zijn haar werknemers verplicht tot neutraliteit. Ze hanteert kledingvoorschriften, en een arafatsjaal is een politiek statement dat daar niet thuishoort.

De bevoegde minister Van Brempt heeft De Lijn gelijk gegeven. U bent niet bevoegd, maar u hebt toch uw mening gegeven. Volgens u was dat een grote schande. Waarom zou een arafatsjaal niet kunnen? Meer nog, elke Vlaming zou een arafatsjaal moeten dragen. Tussen haakjes, mijnheer de minister, wij wachten nog altijd op uw voorbeeld. We dringen niet aan, laat dat

duidelijk zijn, maar als u zo iets lanceert, moet u daar misschien toch zelf mee beginnen.

U gaat verder: roept de sjaal misschien op tot geweld? Mocht u het niet weten: voor heel veel bevolkingsgroepen vormt die sjaal inderdaad een symbool dat oproept tot geweld. Ik denk aan heel veel Israëli's, ik denk aan veel joodse mensen, aan Libanese christenen en aan een aantal inwoners van Arabische landen die indertijd last gehad hebben met Palestijnse milities die de arafatsjaal als een deel van hun uniform droegen.

Maar daar gaat het mij niet eens om. Voor mij gaat het over uw verplichte neutraliteit. Bent u niet op de hoogte van die regeling? Of denkt u misschien dat die regel niet van toepassing is als het volgens u om de goede zaak gaat?

Toen volgde een tweede incident. 'To add insult to injury', zegt men in het Engels. Op de koop toe zette u een dik gelijkheidsteken tussen het drama in Dendermonde, waarbij een gevaarlijke gek onschuldige kinderen vermoordde, en het conflict in het Midden-Oosten, de oorlog tussen het Israëli'sche leger en de terroristische organisatie Hamas. Zo'n vergelijking is onkies en dat moet u weten. Dat heeft veel reacties uitgelokt en dat was misschien uw bedoeling. Misschien geniet u wel van die media-aandacht. Maar bij verschillende leden van de regering en bij de minister-president heeft dat toch wel voor wat irritatie gezorgd. Ik had de minister-president graag ondervraagd, maar goed, hij kon hier vandaag niet zijn. Ik noem dat hij zegt: dit kan niet, ik kom hierop terug.

Bent u ondertussen tot het inzicht gekomen dat u in deze twee incidenten eigenlijk over de schreef bent gegaan? Beseft u dat u dat niet had moeten doen? Hebt u hierover intussen met de minister-president contact gehad? Zo ja, wat is het resultaat van dat gesprek?

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de laatste dagen hebt u veel Vlaamingen met verstomming geslagen door uw uitspraken op uw weblog, uw beroemde weblog, of moet ik zeggen beruchte? Een eerste incident had te maken, zoals door de heer Van Overmeire geschetst, met de arafatsjaal. U stond daar lijnrecht tegenover het beleid van minister Van Brempt, die een chauffeur van zijn bus had geplukt omdat hij door het dragen van een arafatsjaal de neutraliteit zou schenden en omdat dat provocatief zou kunnen werken in de uitoefening van zijn beroep. U hebt daar prompt op gereageerd via uw weblog. Volgens u moest iedere Vlaming, iedere rechtgeaarde Vlaming, die arafatsjaal dragen.

Enkele dagen later was er een tweede incident, van een volledig andere orde van grootte. U werd op een ochtend

wakker en net als de rest van Vlaanderen geconfronteerd met de verschrikkelijke feiten in Dendermonde. U meende daarop te moeten reageren of iets te moeten posten op uw weblog. Voor mij is het duidelijk dat de rest van Vlaanderen daarrond een grote sereniteit probeert te bewaren, alleen u vindt dat u dat niet moet doen. U ging zo ver om die gruwelijke feiten en de dader te vergelijken met de staat Israël. Dat doet u. Als minister zijn zulke uitspraken zeer zwaarwichtig. Men kan proberen om in de pers te komen, maar de manier waarop en waarmee is cruciaal. Ik weet niet of u beseft wat die uitspraken maatschappelijk en politiek teweegbrengen.

Ik heb maar één vraag. Als u die uitspraken doet, doet u dat dan met dekking van de regering? Anders zou u toch zwijgen? U bent een wijs man. Doet u die uitspraken in uw hoedanigheid van minister, en dus met medeweten van uw collega's in de regering?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, de twee vragen zijn een beetje verschillend, maar ze gaan inderdaad over twee opeenvolgende dagen. Ik heb op donderdag 22 januari op mijn weblog geschreven over de arafatsjaal, en op vrijdagavond heb ik het stuk "doodstil" geschreven over Dendermonde.

Het klopt dat ik een groot belang hecht aan symbolen. Het is mijns inziens belangrijk dat symbolen niet altijd in een negatief daglicht worden geplaatst. Het diaboliseren van mensen die een arafatsjaal dragen, lijkt me niet verstandig. Ik heb ook gezegd dat zowel de arafatsjaal als het keppeltje voor mij symbolen zijn met waarde. Ze moeten perfect getoond kunnen worden omdat ze symbool staan voor een eerbiedwaardige overtuiging die zeker en vast niet agressief is, maar veeleer getuigt van respect voor de rechten van mensen die het moeilijk hebben, van de strijd tegen onrecht, de strijd voor eigenheid en verscheidenheid. In dat opzicht vind ik het spijtig – en dit is mijn persoonlijke overtuiging – dat een arafatsjaal wordt gediaboliseerd als een symbool van haat en geweld. Wie dat doet, wakkert zelf haat en geweld aan.

Het tweede aspect hierbij is de neutraliteit. Ik heb al meermaals gezegd dat het mijn persoonlijke overtuiging is dat een overheid pluralistisch moet zijn. Dat wil zeggen dat ze ook respect moet hebben voor de overtuiging van de mensen die voor die overheid werken. Als er regels zijn, moeten de regels nageleefd worden, maar hier ging het om het diaboliseren van het symbool achter de arafatsjaal. *(Opmerkingen van mevrouw Annick De Ridder)*

Ik kom tot het aspect Dendermonde en Gaza. Ik denk dat ik op een bijzonder rustige en serene wijze een mening heb gegeven op mijn weblog, niet alleen op

vrijdag 23 januari, maar ook daarna, over de verschrikking in Dendermonde. En laat ons maar eerlijk zijn, ik denk dat we daar allemaal terecht een onvoorstelbare weerzin van hebben en dat we zoiets absoluut niet begrijpen. Maar, het is juist dat dit bij mij ook beelden oproep van de tientallen, neen, honderden kinderen die het slachtoffer zijn geworden in Gaza. Kinderen zijn kinderen, waar ook ter wereld. Ik lijd aan vele kwalen, maar niet aan selectieve verontwaardiging. *(Opmerkingen van mevrouw Annick De Ridder)*

Ik ben verontwaardigd over elke moord op een kind, zeker over elke zinloze moord en er zijn geen andere. Het vermoorden van kinderen is altijd onaanvaardbaar, waar ook ter wereld. De verontwaardiging die wij collectief voelen ten opzichte van het drama in Dendermonde, moet mijns inziens ook verontwaardiging opwekken als het om andere kinderen gaat.

In verband met Gaza heb ik gezegd dat het grote verschil met andere, ook onaanvaardbare, oorlogsvoeringen is – en u zult me nooit kunnen betrappen op selectieve verontwaardiging, want ik ben altijd tegen haat en geweld van wie die ook uitgaan en wie ook het slachtoffer is – dat in Gaza mensen werden opgesloten op een domein waaruit ze niet weg konden! Het bombarderen van en het sturen van raketten naar de Gazastrook heeft altijd tot gevolg, en daarvan is men zich bewust, dat er ook een bijzonder groot aantal burgerslachtoffers en kinderen zullen vallen. Ik ben hier verontwaardigd over, maar die verontwaardiging geldt evenzeer aan de andere kant: ik zal nooit aanvaarden dat iemand een joods kind vermoordt, ook dat kunt u terugvinden in de tekst op mijn weblog.

Wat de regering betreft, ben ik niet op de vingers getikt en geen enkele collega heeft hierover enige irritatie aan mij overgemaakt.

De heer Karim Van Overmeire: Mijnheer de minister, ik ben diep teleurgesteld, want u volhardt in de boosheid. Ik wil hier geen discussie voeren over Gaza. Dat hebben we al bij andere gelegenheden kunnen doen. Als u verwijst naar Israël, moet u mijns inziens ook eens verwijzen naar Hamas.

Minister Bert Anciaux: Dat doe ik ook.

De heer Karim Van Overmeire: U moet ook verwijzen naar de rol van Egypte in dit hele conflict, dat zijn grenzen gesloten houdt. U doet dat allemaal niet. Maar goed, daar gaat het eindelijk niet over.

Waar het over gaat, is het volgende. Vindt u dat de chauffeur van De Lijn politieke symbolen kan dragen? Kan hij daar met een T-shirt van het Vlaams Belang zitten? Of met een sticker van CD&V? Of met een T-shirt van de Tamiltijgers? Of vindt u dat dat alleen kan als het volgens u om een rechtvaardige zaak gaat?

Neutraliteit is neutraliteit, daar kunnen geen uitzonderingen op bestaan.

De essentie van de zaak is dat we met een schizofrene situatie zitten. Er zijn blijkbaar twee Bert Anciauxs. 's Avonds heb je de mens Bert Anciaux, die voor zijn computer zit en allerlei beschouwingen de wereld instuurt. De volgende dag is er minister Bert Anciaux, die functioneert binnen de Vlaamse Regering en over een aantal zaken een heel ander standpunt inneemt. Dat is een politieke schizofrenie die niet vol te houden is, mijnheer de minister. Zo werkt het niet.

Deze 124 volksvertegenwoordigers kunnen elke dag wel een of ander gek idee lanceren om in de media komen, maar ze kunnen de volgende dag niet zeggen dat het een persoonlijk ideeje is dat losstaat van de fractie en de partij. Zo werkt het niet, mijnheer de minister. U bent 24 uur op 24 minister. U moet daarbij de lijn van de regering volgen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de minister, ik sta perplex. Ik kom even terug op twee opmerkingen die u hebt gemaakt. Ten eerste had u het over het diaboliseren van de arafatsjaal, maar daar gaat het niet om. Het gaat hier om de neutraliteit in overheidsdienst. Ik zou daar overigens ook graag de mening van de burgemeester van Antwerpen en van de Vlaamse Regering over horen. Iemand die in overheidsdienst werkt, mag geen stigmatiserende of polariserende signalen uitzenden. Dat is geen diabolisering van de arafatsjaal: het gaat gewoon om een kledingcode.

Ten tweede zei u dat u geen onderscheid wilt maken tussen vermoorde kinderen links of rechts. U spreekt echter niet over kinderen in Congo, Rwanda of Zuid-Israël, u spreekt enkel over de vermoorde kinderen in de Gazastrook. Daar gaat deze discussie niet over. De discussie gaat erom dat u minister bent. U bent al tien jaar minister. Moet ik u dan nu nog komen uitleggen dat de persoon Bert Anciaux eigenlijk dezelfde is als minister Bert Anciaux van de Vlaamse Regering? Dat u, als u uitspraken doet als minister Bert Anciaux, geassocieerd wordt met die Vlaamse Regering? Dat, als u uitspraken doet, die uitspraken ook beschouwd kunnen worden als uitspraken van de Vlaamse Regering? En dat u als minister misschien af en toe tweemaal moet nadenken voor u zulke zwaarbeladen uitspraken doet die enorme maatschappelijke consequenties hebben? Dat is de essentie van deze zaak.

U zegt dat u niet op de vingers bent getikt door wie dan ook van de regering. Misschien heeft dat te maken met het feit dat de minister-president momenteel in het buitenland vertoeft. Ik hoop dat dat de reden is. *(Applaus bij het Vlaams Belang, CD&V, Open Vld en de N-VA)*

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, ik betreur de twee teksten van de minister. In zijn eerste tekst gaat hij duidelijk in tegen het beleid van de Vlaamse Regering en het beleid van een collega-minister, en dat kan niet.

Daarnaast hebben we met zijn allen de spontane reactie gehad dat de gebeurtenissen in Dendermonde van dien aard zijn dat we er alleen maar stilte en sereniteit tegenover kunnen betonen. We mogen daar absoluut geen politieke zaak van maken en willen dat dan ook niet in een politiek debat betrekken.

Toen u die tekst op uw weblog plaatste, mijnheer de minister, wist u dat dat gelijkheidsteken ophef zou maken, dat daarover zou worden gesproken en dat u daarmee in de belangstelling zou komen. Ik betreur dat ten zeerste.

We zijn nu eind januari, een paar maanden voor 7 juni. Ik zou iedereen van de regering, en u in het bijzonder, willen oproepen om door te regeren, en geen ballonnetjes op te laten of zich in de belangstelling te werken met provocerende uitspraken. (*Applaus bij het Vlaams Belang, CD&V, Open Vld en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Patrick Janssens: Mevrouw De Ridder, het verwondert me dat u graag de mening zou kennen van de burgemeester van Antwerpen. We zitten in dezelfde gemeenteraad. U kent het standpunt van de Antwerpse gemeenteraad. Het staat in het bestuursakkoord. U kent ook mijn persoonlijk standpunt, en dat komt zeer goed overeen met dat van De Lijn. Ik zie niet goed in waarom u dat vraagt.

Wat Dendermonde betreft, hebben wij in uw aanwezigheid maandag één minuut stilte gehouden.

De voorzitter: De heer van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Vanuit de N-VA-fractie wil ik vragen om voor symbolen in een publieke functie de lijn aan te houden zoals in het verleden. Wij hebben heel veel respect voor mensen met een eigen mening. Pluralisme is belangrijk. Maar als een persoon in een publieke functie de emanatie is van de overheid, moet die zich op een terughoudende manier opstellen. Een chauffeur doet na zijn uren bij wijze van spreken wat hij wil, hij kan een sjaal aandoen of een keppeltje dragen. Maar op het moment dat hij een functie namens de overheid opneemt, moet hij die neutraliteit ook bekleden. Daarin mogen we geen onduidelijkheid laten bestaan.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb met verbazing geluisterd naar de uitleg van minister Anciaux. Het is niet de eerste keer, denken we maar aan het Kif Kif-incident. Ik vraag me af: is dat de nieuwe sp.a-stijl? Ik zou van de Vlaamse Regering toch duidelijk een ontkenning willen horen dat ze daarachter staat.

Mijnheer de minister, ik heb nog nooit zo veel selectiefs gehoord in een uitleg. Als minister draagt u inderdaad een internationale verantwoordelijkheid. 24 uur op 24 en zeven dagen op zeven bent u minister. Als u dat te beklemmend vindt, moet u maar minister af zijn.

Ik heb uw redenering op uw weblog nog al eens gelezen. Dat verhaal is niet nieuw. Moordenaars worden nog gelinkt aan de moordenaars in Israël. Het Dendermondedrama gebruiken om een eigen gelijk te halen, vind ik trouwens chocquerend. Moordenaars linken aan Israël gebeurt op het internet. Dat doen ze met de internetfilmpjes en de uitleg uit Iran. U weet wel, de democratische staat Iran, waar het 'islamofascisme' heerst. Die plaatsen maandelijks filmpjes online die exact hetzelfde doen als wat u vertelt. Ik stel voor dat u eens contact opneemt met de ambassade van Iran om uw diensten aan te bieden.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Vanuit hun vroeger ingenomen standpunten begrijp ik dat de twee vraagstellers zich verontwaardigd voelen en de minister ondervragen. Maar het bevreemdt me ook. Zij geven mij de nare indruk dat een kinderleven in de Gazastrook net iets minder waard is. (*Rumoer*)

De heer Eric Van Rompuy: Ik stel voor om de heer Roegiers het woord te ontnemen. Dit is een belediging voor alle mensen die hier zitten. (*Applaus*)

De heer Jan Roegiers: Ik heb enkel gezegd dat het mij de indruk geeft dat een kinderleven in de Gazastrook net iets minder waard is dan waar ook ter wereld. Als u mij laat uitspreken, kunt u horen wat ik bedoel.

Collega's, het verdriet bij het verlies van een kind is universeel. Het is onze verdomde plicht als volwassenen om kinderen waar ook ter wereld te beschermen. Als dat de bezorgdheid en de verontwaardiging van de minister van Jeugd is, denk ik dat dat onze verontwaardiging en bezorgdheid overal ter wereld moet zijn.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Het is niet mijn taak om ministers te verdedigen. Iedereen kent onze mening in het hoofdzoekendebat. Ik zal daar niet verder over uitweiden. Wat er in Dendermonde is gebeurd, is verbijsterend. Wat er in Gaza gebeurt, is verbijsterend. Wat er in Congo met

kinderen gebeurt, is verbijsterend. De vraag is of je daar-tussen gelijkheidstekens moet plaatsen. Ik weet het niet, maar het is toch goed dat mensen durven blijven zeggen dat Dendermonde verbijsterend is, maar dat we niet mogen vergeten dat er ook op andere plaatsen veel mensen en veel kinderen vallen. Dat mag iemand nog altijd zeggen, hopelijk ook in dit parlement.

Minister Bert Anciaux: Het is helemaal niet mijn bedoeling om daar zware politieke uitspraken over te doen. *(Rumoer. Opmerkingen van de heer Frans Wymeersch)*

Ik nodig iedereen uit, ook diegenen die hier zitten te roepen, om die weblog eens rustig te lezen. *(Rumoer)*

Ik denk niet dat dit op enigerlei wijze irritatie moet oproepen, en dat het al helemaal niet aanzet tot haat en onverdraagzaamheid, wel integendeel. Ik heb het aanvoelen dat veel mensen die dit lezen, dit als dusdanig aanvoelen.

Waar misschien een probleem over kan bestaan, is De Lijn. Ik heb in mijn tekst niet over De Lijn gesproken. Ik heb de tekst bij, men kan hem ronddelen, maar u kunt ook terecht op www.bertanciaux.be om het te lezen. *(Rumoer)*

De voorzitter: Collega's, minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Ik heb niet over De Lijn gesproken. Ik heb gezegd dat een arafatsjaal niet symbool moet staan voor agressie, en dat die voor veel mensen ofwel een neutrale ofwel een andere betekenis heeft, die veeleer getuigt van solidariteit. Daar vraag ik begrip voor. Het diaboliseren vind ik geen goede zaak.

Wat Dendermonde en Gaza betreft, ik heb nergens een gelijkheidsteken geplaatst. Ik heb gezegd dat het mij ook onmiddellijk deed denken aan onschuldige slachtoffers in Gaza. Vanzelfsprekend heb ik een even grote verontwaardiging voor kinderen die waar ook ter wereld worden vermoord. Ik hoop dat u dat minstens van mij aanneemt. En men spreekt over het volharden in de boosheid. Ik weet wel zeker dat het geenszins de boosheid is die mijn inspiratiebron is bij het neerschrijven van mijn mening. Wel de verontwaardiging. Ik heb het aanvoelen dat die boosheid bij sommigen andersom wel kan bestaan.

De collega-ministers in de regering hoeven mij helemaal niet in te dekken als het gaat over het woordgebruik. Ik hoop dat de ziel en de waarden die ik heb weergegeven op mijn weblog door heel de regering en ook door dit parlement tot zich worden genomen en mee worden ondersteund. Dat hoop ik echt. *(Rumoer)*

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de minister, u bent niet moreel superieur aan de anderen! U geeft

steeds meer de indruk dat u moreel superieur bent en dat de anderen dat niveau niet halen, en dat u ons voortdurend lessen moet lezen. Ik aanvaard niet meer dat u als minister namens de meerderheid over die zaken spreekt!

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, ik hef mijn vertrouwen in u op! *(Applaus bij het Vlaams Belang en de heer Jurgen Verstrepen, mevrouw Monique Moens, de heer John Vrancken en de heer Gino De Craemer)*

De heer Eric Van Rompuy: Die lessengeverij zijn wij kotsbeu, mijnheer de minister!

Minister Bert Anciaux: Ik heb in ieder geval het vertrouwen gehad van mijn minister-president om ook in zijn naam te komen praten.

Mijnheer Van Rompuy, ik voel me absoluut niet superieur aan wie dan ook. Lessen in bescheidenheid heb ik de laatste tijd bijzonder veel gekregen. *(Rumoer. Opmerkingen van de heren Ward Kennes en Carl Decaluwe)*

Mijnheer Decaluwe, dat mag u over een paar maanden doen.

De heer Karim Van Overmeire: Ik wil nog een suggestie doen aan de vrienden van de Palestijnse organisaties zoals Hamas en dergelijke. Het zou kunnen helpen indien die organisaties niet langer kleuters in uniform zouden steken die met wapens paraderen en worden opgeleid tot vechtmachines. Die boodschap lees ik nergens.

Mijnheer de minister, u liegt. U schrijft over Dendermonde en de Gazastrook: "Ik moest ook denken aan de honderden dode kinderen in de Gazastrook, ook bewust door een agressor omgebracht, en zonder dat die agressor werd opgepakt."

U zet dus wel een gelijkheidsteken. Dat is de kern van de zaak. Dit is geen accident de parcours, dit is de provocateur Bert Anciaux. U zult blijven provoceren en u zult problemen blijven hebben in de regering. Zodra de minister-president terug is, zal ik hem met uw houding confronteren en zijn standpunt daarover vragen. We zullen dan wel zien of er in de regering geen verdere problemen zijn.

Mevrouw Annick De Ridder: Intussen zijn we verzeild geraakt in een discussie die we net wilden vermijden, met name de discussie over welk kinderleven meer waard is dan een ander. Wat mij betreft, zijn ze allemaal evenveel waard. In die zin pik ik uw insinuatie niet, mijnheer Roegiers, dat dit voor ons niet zo zou zijn.

Mijnheer de minister, de kern van de zaak is dat u als minister uitspraken doet waarvan u moet beseffen dat

die gevolgen hebben. U kunt die als minister niet op dezelfde manier doen dan wanneer u gewoon de heer Bert Anciaux zou zijn.

Ik zou graag de visie van de minister-president krijgen die u trouwens niet heeft gemandateerd om in zijn naam te spreken. Hij heeft via zijn woordvoerder laten weten dat hij de zaak zal bekijken, uitpluizen en zich zal beraden over een antwoord. Ik kijk vol verwachting uit naar de visie van de minister-president.

Minister Bert Anciaux: Ik heb een vraag gekregen van het kabinet van minister-president Peeters om de minister-president hier te vervangen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de beslissing van de minister om een parallelle topsportstructuur op te richten en te subsidiëren voor gymnastiek

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de minister, dit is een vraag die wel tot uw bevoegdheidsdomein behoort, met name over sport. We weten al langer dat er spanningen zijn – en dat is een understatement – binnen de Vlaamse gymfederatie en met een van de topatleten, met name Aagje Vanwalleghem. Zij had het moeilijk met de aanduiding van een nieuwe trainer. Zij wordt zelf al jaren getraind door Gerrit Beltman.

Deze week kwam er een serieuze kentering in de zaak waarbij de minister van Sport als een deus ex machina is opgetreden. U hebt gesteld dat Aagje Vanwalleghem blijvend ondersteund zal worden. Zij kan trainen binnen haar club. Ze is weg uit de topsportschool. Een aantal andere atleten volgen haar, maar daarover hebt u weinig of geen beslissingen genomen. Het gaat in het bijzonder over het statuut en de ondersteuning van Aagje Vanwalleghem, een turnster die onmiskenbaar een groot talent is.

Toch heb ik een aantal vragen. Het topsportbeleid is een van de belangrijke punten binnen het sportbeleid. Binnen dat beleid hebben we getracht om te zorgen voor een zo groot mogelijke stroomlijning. We hebben daarvoor verscheidene hefbomen. Federaties en topsportscholen spelen daar een belangrijke rol in. Nu heb ik echter de indruk dat we naast al wat bestaat, bijna à la tête du client een oplossing aanreiken, die niet helemaal past in dit plaatje.

Mijnheer de minister, ik zou de vergelijking willen maken met een andere sporttak, waar een tegenovergestelde

evolutie is waar te nemen. Atletiek Vlaanderen heeft in het verleden bewezen verdienstelijk werk te leveren. Ik heb de indruk dat getracht wordt om dit meer en meer af te bouwen en alles te plaatsen onder het groter geheel van de Vlaamse Atletiekliga (VAL).

Ik stel twee bewegingen vast, die haaks op elkaar staan. Hoe kadert u de beslissing die u hebt genomen ten aanzien van Aagje Vanwalleghem in het volledige beleid ter zake? Hoe denkt u daarmee de zaak verder te helpen?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Van Dijck, het is helemaal niet mijn bedoeling om Atletiek Vlaanderen weg te halen. Het is wel goed dat er een goede samenwerking is met de federatie. Waar mogelijk is het vanzelfsprekend zo dat de topsportfederaties de eerste partner zijn bij het uittekenen van een topsportbeleid en het realiseren ervan. De GymnastiekFederatie Vlaanderen (GymFed) is bijzonder goed bezig en een zekere partner in het topsportbeleid voor de gymnastiek.

In dit geval is het conflict al vier en een halve maand bezig. Om allerlei redenen is er een groot conflict ontstaan tussen een hele groep gymnasten en de federatie. Als we nog enige rol willen spelen, dan is het minstens mijn opdracht te zoeken naar een middel om die twee groepen met elkaar te verzoenen. Ik werd daar ook publiek toe opgeroepen. Ik heb dat ook gedaan. Ik heb eerst de resultaten van de procedures afgewacht. Eigenlijk is het aan de GymFed om, samen met de ouders, de gymnasten en de trainers te kijken of er een oplossing kan worden gevonden. Ik stel vast dat de situatie tussen die twee groepen van langsom meer verslechterd is. Ik heb die twee groepen ontvangen. Ik heb een poging gedaan om ze met elkaar te verzoenen. Ook dat is mislukt. Wat ik nu doe, is een topsporter – Aagje Vanwalleghem – de mogelijkheid geven om verder te trainen op topsportniveau. Daarnaast geef ik alle middelen en mogelijkheden aan de gymfederatie voor de uitwerking van haar eigen topsportproject.

Het is niet zo dat ik twee structuren naast elkaar laat ontstaan. Ik plaats rond één topsporter, die om allerlei redenen niet past binnen het circuit van de topsportfederatie, een trainer, die ervoor zorgt dat Aagje over alle mogelijkheden beschikt om er in 2012, of vroeger, te staan. Zo zijn er wel meerdere projecten die op die manier worden opgezet.

Naast Aagje zijn er nog acht andere gymnasten bij het conflict met de GymFed betrokken. De GymFed zelf is volgens mij zeer goed bezig met het uittekenen van een structuur voor de topsport. Een tijdelijke overgangmaatregel voor Aagje Vanwalleghem, die daarbij over een toptrainer kan beschikken, leek mij een nuttige en

zinnvolle operatie om én het project van de topsportfederatie én de belangen van de atleten te dienen.

Als er een conflict is tussen een federatie en een topsporter, dan zou ik alles volledig ten dienste willen stellen van de topsport. In dit geval zijn er ook topsporters die willen samenwerken met de topsportfederatie. Niet alle toppers gaan weg.

In Gent heb je ook een groep. Maar die verhouding is zo verzuurd. Ik heb het tot een minimum beperkt. Daar kan de GymFed perfect mee leven. Onze oplossing is ook goed voor de GymFed. Zij aanvaardden dit. Het ontmijnt de spanningen die op dit ogenblik op alle topsporters in GymFed wegen. Of toch zeker op de dames, of de meisjes. Dit is een tijdelijke oplossing ten voordele van de gymnasten zelf, zowel diegenen die binnen de GymFed werken als diegenen die binnen de club van Wevelgem alle kansen zullen krijgen.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de minister, het antwoord dat u hebt verstrekt, maakt duidelijk dat u hebt getracht de impasse te doorbreken. Maar ik blijf met een aantal vragen zitten. Wat met die andere acht dames? Of meisjes, het gaat vaak over kinderen. Ik stel mij derhalve hardop de vraag of het precedent dat hier toch wel is geschapen, op termijn soelaas brengt. Bestaat het gevaar niet dat je een precedent creëert voor diegenen die kunnen aantonen dat ze kwaliteiten en talenten hebben, maar blijkbaar niet in het stramien van de federatie passen? Dan is er een minister die hen een helpend handje reikt. Voor wie wel? Wanneer niet? Wat met de anderen, die Aagje Vanwalleghem blijkbaar volgen? Wat zien zij daarin? Zij krijgen niet die ondersteuning. Ik heb de indruk dat hier, met goede bedoelingen, een oplossing is aangereikt voor Aagje Vanwalleghem, maar ik blijf huiverachtig met betrekking tot de vraag of dit op termijn geen gevaren creëert voor anderen die een dergelijke vraag zouden hebben.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister, tot mijn grote verbazing moet ik uit de krant vernemen dat er in de gymnastiek een parallelle topsportstructuur wordt opgezet. Aagje Vanwalleghem gaat met haar coach, Gerrit Beltman, los van het Topsportcentrum in Gent haar eigen gang.

Op zich kan men zeggen dat dit geen probleem vormt, ware het niet dat zij los van de bestaande topsportstructuren op de financiële steun van de minister van Sport kan rekenen. Ik vraag mij bijgevolg af, samen met de heer Van Dijck, in hoeverre dit alles kan passen in het topsportbeleid dat u, als minister, de afgelopen jaren hebt uitgestippeld.

U hebt daarnet gezegd dat u probeert een impasse te doorbreken. Maar – en dat heeft de heer Van Dijck

terecht vermeld – u creëert precedenten. U kunt mij bijgevolg niet overtuigen dat deze beslissingen passen in een coherent topsportbeleid in Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Schoofs heeft het woord.

De heer Hans Schoofs: Mijnheer de minister, collega's, ik wil mij op mijn beurt aansluiten bij de redenering die de heer Van Dijck in dit parlement tot stand brengt over het tot stand komen van het contract.

Het is evident, mijnheer de minister, dat het positief is dat u enig overleg hebt gepleegd. Dat is ook uw plicht. Maar een contract brengt ook extra middelen met zich mee. Er is op zijn minst toch sprake van een precedent.

Ik stel mij ook vragen bij de inhoud van die overeenkomst. Ik citeer u uit de krant: "Ik teken nooit een blanco cheque. Het project wordt jaar na jaar bekeken. Het spreekt voor zich dat er een resultaat aan vasthangt." In datzelfde artikel zegt u: "Alleen moet dat nog op papier worden gezet." Dat staat in contradictie met wat u zegt, dat het geen blanco cheque is. Er staat niets op papier maar het geld is gereserveerd.

Minister Bert Ancliaux: Er is nog geen geld gegeven.

De heer Hans Schoofs: Het is toegezegd. Dat stellen we vast.

Ten slotte, mijnheer de minister, vraag ik mij af wat er gebeurt indien dit ook in andere sportbonden navolging krijgt. Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat in die kringen, waar ambitieuze mensen elkaar tegenkomen, zij wel eens durven botsen en dat er zich geregeld conflicten kunnen voordoen.

Ik heb alle respect voor de enorme verdiensten van mevrouw Van Walleghem. Ik wil me hier ook niet over de schuldvraag uitspreken. Ik vraag me enkel af of het zo eenvoudig is te verklaren een eigen koers te willen varen. Een structuur waarbij we, naast de federaties, ook individuele contracten honoreren, lijkt me niet evident voor de toekomst.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, op zich is het goed dat dit conflict is opgelost, zelfs als het enkel om een tijdelijke oplossing zou gaan. Wat het topsportbeleid betreft, zijn er echter twee problemen. Ten eerste, we moeten over topsporters beschikken. Ten tweede, zowat alle macht bevindt zich bij de sportfederaties en bij de topsportfederaties in het bijzonder. Dit conflict heeft dit duidelijk aangetoond.

Ik wil me niet uitspreken over de vraag hoe het zo ver is kunnen komen. Mij lijkt het duidelijk dat dit conflict

gedeeltelijk had kunnen worden voorkomen. De GymFed had het minder hard kunnen spelen. De GymFed bevindt zich in een machtspositie. Ze krijgt de middelen en de structuren. Ze bepaalt zelf hoe ze hiermee omgaat. De GymFed heeft het in verband met de trainersaffaire hard gespeeld. Ik wil hier niet verder over uitweiden.

Mijns inziens zou eens met alle topsportfederaties moeten worden gesproken. We moeten beslissen hoe we met dit precedent willen omgaan. We moeten nagaan hoe de topsportfederaties er, vanuit hun eigen machtsposities, voor een goede werking voor de topsporters kunnen blijven zorgen die bij hun federaties zijn aangesloten. Indien dit niet gebeurt, zullen nog soortgelijke problemen volgen. Dit zal ook bij de andere topsportfederaties aan bod komen. Dat zou in elk geval geen goede zaak zijn.

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mevrouw de voorzitter, ik ben ook niet erg gelukkig met de oplossing die uit de bus is gekomen. Dit staat los van de verdienste van de minister dat hij een oplossing heeft gevonden.

Dankzij het beleid van de minister en de inspanningen van het Vlaams Parlement zijn we er de afgelopen jaren in geslaagd een topsportsysteem op poten te zetten. Hier moet nog aan worden geschaafd. Hoewel we nog een lange weg moeten afleggen, zijn we hier uiteindelijk, met behulp van de inzet van heel wat financiën, prachtige infrastructuur, personeel en andere middelen, in geslaagd.

We beschikken over een prachtige topsportschool in Gent. De topsporters kunnen daar in ideale omstandigheden naar hun prestaties toeleven. De huidige situatie is eigenlijk vrij komisch. Een topsportster trekt zich, samen met acht gezellen, terug om elders volledig ondersteund te oefenen. Dat doet eigenlijk pijn aan het hart. Ondanks de inspanningen van de Vlaamse overheid laten de betrokkenen dit in dergelijke mate escaleren.

Ik hoop dat er nog een moment van bezinning zal volgen. Ik hoop dat de minister, als vertegenwoordiger van de Vlaamse overheid, zal verklaren dat we geen versnipperd beleid willen voeren. Het systeem past in het totaalplaatje dat we in de loop van de voorbije jaren op punt hebben gesteld.

Minister Bert Anciaux: Het betreft hier geen precedent. Elke elite- of topsporter die, op basis van een contract of op een andere manier, rechtstreeks door de Vlaamse overheid wordt ondersteund, kan met het oog op bijkomende ondersteuning individueel een project indienen. Een dergelijke vraag tot ondersteuning moet wel worden verantwoord. Dit geldt voor alle topsporters.

Er is evenwel een verschil. We hebben reeds jaren geleden aangekondigd dat het noodzakelijk zou zijn het absolute karakter van de topsportfederaties, in dit geval de GymFed, gedeeltelijk te doorbreken. Dat heb ik tijdens commissievergaderingen en in mijn beleidsnota's en -brieven steeds naar voren geschoven.

De topsportscholen zijn een goed voorbeeld. Sommige kinderen gaan naar een topsportschool. Daarnaast moet het mogelijk zijn dat we in een vergelijkbare, rechtstreekse ondersteuning voorzien voor die kinderen die niet in een school passen en voor die clubs die rechtstreeks een opleiding organiseren.

In dit geval is het dus in samenwerking met een club en alleen in functie van een elitesporter die er is en rechtstreekse ondersteuning krijgt. In die zin wordt dit altijd onderzocht in functie van de specifieke situatie en is het altijd gelinkt aan die topsporter zelf. Het is geen structuur die daarnaast wordt gecreëerd. Het is de mogelijkheid die we de laatste jaren hebben geboden om een volwaardige ondersteuning te geven aan elke topsporter. Indien dit extra's vraagt, dan hebben wij die extra's, in de mate van het mogelijke, altijd toegestaan.

Ik heb me ver gehouden van de vraag over schuld of onschuld. Ik heb vier maanden gewacht vooraleer ik hun heb gevraagd bij mij te komen. Het was werkelijk aan het escaleren en zelfs binnen de GymFed kwam de normale werking in het gedrang door alle mogelijke spanningen. Ik weet niet of die acht gymnasten allemaal naar Wevelgem zullen gaan, want ik zorg voor een omkadering van één toptrainer voor Aagje Vanwalleghem. De andere ondersteuning zullen ze via sponsoring of uit eigen zak moeten halen, ofwel zullen ze moeten instappen in de opleiding die de GymFed geeft.

Het past dus perfect in het stramien dat we de laatste jaren hebben uitgetekend. Het is geen nieuwe structuur.

De heer Kris Van Dijck: Ik blijf toch een beetje waarschuwen. We moeten kijken vanwaar we komen. U herinnert zich ook nog dat er allerlei contracten waren op verschillende plaatsen. We zijn erin geslaagd om zo veel mogelijk te stroomlijnen en alles samen te brengen, na de vele kritiek die er in de commissie werd geformuleerd.

We vragen alleen om zeer goed op te passen met het nemen van zulke maatregelen en te wijzen op de plichten die ze binnen de federaties hebben.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Laurence Libert, de heren Dirk De Cock en Kris Van Dijck, mevrouw Anissa Temsamani, de heer Jan Laurys en mevrouw Stern Demeulenaere betreffende het belang van de voortrekkersrol die de Vlaamse overheid dient te spelen bij de implementatie van de Elders Verworven Competenties (EVC) – 1785 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Van den Heuvel, verslaggever, heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, deze resolutie vraagt aandacht voor de voortrekkersrol van de Vlaamse overheid bij de implementatie van EVC's. De resolutie stelt dat de arbeidsmarkt nogal diplomagericht is. Gelet op de snelle technologische ontwikkeling is er niet alleen het schoolleren, maar ook het werkplekleren, waaraan een nieuwe erkenningsstructuur moet kunnen worden gekoppeld.

De resolutie pleit ervoor om de diplomaverenisten bij de indienstneming bij het personeels- en hrm-beleid van de overheid te evalueren. Er is ook de vraag om de EVC-systemen uit te breiden en uit te werken.

In de bespreking in de commissie – er was een brede consensus voor deze resolutie – kwamen vooral twee punten aan bod. Iedereen ging akkoord met de uitbreiding van de EVC's maar er moet sterk gelet worden op kwalitatieve garanties. En er moet worden gewerkt aan een Vlaamse kwalificatiestructuur, liefst via een decreet.

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, het diplomagericht karakter van de Vlaamse arbeidsmarkt doet het potentieel van aanwezige competenties tekort. Mensen die op 18-jarige leeftijd niet de kans hebben gehad of genomen om hogere studies tot een goed einde te brengen, hebben vaak wel de kennis en de vaardigheden om nuttig te zijn voor de arbeidsmarkt maar kunnen het niet bewijzen met een diploma.

Waarom zou bijvoorbeeld een herintreedster die jarenlang voor haar kinderen heeft gezorgd niet via een verkorte opleiding als kinderverzorgster aan de slag kunnen? Waarom zou een jonge computerfanaat die competenties niet kunnen inbrengen om een job te vinden? Waarom zou iemand met als hobby het lezen van boeken niet als hulpbibliothecaris aan de slag kunnen?

Voor tewerkstelling bij de overheid is een diploma of getuigschrift nodig. Dat is nog steeds bepaald door het

federaal koninklijk besluit. Ook opleidingen aangeboden door SYNTRA of VDAB geven geen toegang tot tewerkstelling bij de overheid.

De erkenning van elders verworven competenties maakt het mogelijk om competenties die nodig zijn op de arbeidsmarkt, zichtbaar te maken en op een rendabele manier in te zetten.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, ik wil mevrouw Libert danken voor het indienen van dit voorstel van resolutie. Ik vind het een heel goed voorstel, we hebben er ook aan meegewerkt.

Ik denk dat het vooral van belang is om mogelijkheden te creëren om een beetje af te wijken

van het algemene principe van het koninklijk besluit. Ook gisteren kwam het aan bod in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, waar mevrouw Franssen ongeveer dezelfde problematiek, maar dan met betrekking tot diversiteit in de aanwervingen, ter sprake bracht. Dat is ook een heel belangrijke problematiek.

Voor elders verworven competenties moeten systemen worden uitgewerkt, zodat ze hun weg vinden naar de arbeidsmarkt. Met ons gewest moeten we een tewerkstellingsgraad van 70 percent bereiken. We hebben die nog niet. Het zal nodig zijn om alle mensen die een getuigschrift hebben van een Centrum voor Volwassenonderwijs (CVO), van SYNTRA of VDAB mee te honoreren. Dit voorstel van resolutie pleit ervoor om niet al te stringent om te gaan met het erkennen van elders verworven competenties. We moeten een goed kader uitwerken, zodat we veel gemakkelijker dan vandaag die elders verworven competenties kunnen erkennen, waarderen en honoreren. Ik denk dat dat de kern is van het voorstel van resolutie.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil ook mijn dank uitdrukken aan de initiatiefnemers. Met plezier heb ik dit voorstel van resolutie mee ondertekend.

Sinds de indiening van dit voorstel van resolutie heeft de Vlaamse overheid toch een aantal maatregelen en initiatieven genomen. Een belangrijk element van het voorstel is de vraag dat de Vlaamse overheid een voorbeeldfunctie zou willen innemen. Het sectoraal akkoord dat werd gesloten in juli, dus de periode waarin het voorstel werd ingediend, en toen nog genegotieerd met de vakbonden door toenmalig minister van Bestuurszaken Bourgeois, heeft voor een belangrijke wijziging in het personeelsstatuut gezorgd. Ik wil dat toch even meegeven aan deze plenaire vergadering.

In het personeelsstatuut staat dat als algemene aanwervingsvoorwaarde om als personeelslid van de diensten van de Vlaamse overheid te worden aangeworven geldt: het diploma of getuigschrift bezitten dat overeenstemt met het administratief niveau van de functie waarin wordt aangeworven. Er is nu een nieuw artikel 4, ten derde, dat een afwijking regelt. Door de lijnmanager kan, voorafgaand aan de rekrutering, na advies van de selecteur, van die voorwaarden worden afgeweken als de functie voorkomt op de lijst van knelpuntfuncties binnen de diensten van de Vlaamse overheid, die door de Vlaamse minister bevoegd voor de bestuurszaken wordt vastgelegd.

Mevrouw de voorzitter, dat wil zeggen dat, als de minister een lijst opstelt met een aantal knelpuntfuncties – en zo zijn er een aantal mogelijk, het gaat dan vooral over ICT –, men inderdaad de Algemene Principes Koninklijk Besluit (APKB) kan neutraliseren.

Ik denk dat binnen de regering de aanzet is gegeven om, in de mate van het mogelijke – want het APKB blijft natuurlijk bindende voorwaarden stellen – een opening te maken. Dat is de verdienste van het nieuwe sectoraal akkoord en het waren geen gemakkelijke onderhandelingen om die nieuwe passus erin te krijgen.

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, onze samenleving is nog altijd sterk diplomagericht. In dit kader is het erkennen van competenties uiteraard een belangrijk instrument voor het ontwikkelen van een structureel competentiebeleid in Vlaanderen. Vlaanderen wordt nog altijd geconfronteerd met een hardnekkige uitstroom van ongekwalificeerde jongeren. Ook oudere werknemers hebben tijdens hun loopbaan heel wat competenties ontwikkeld maar ook hun ontbreekt het aan het juiste diploma.

Deze groepen, maar ook andere doelgroepen, hebben ondersteuning nodig bij het zoeken naar een geschikte job. Inzetbaarheid op de arbeidsmarkt moet daarbij uiteraard de hoofdbekommernis zijn. Het ervaringsbewijs kan bijgevolg een doeltreffend instrument zijn om de opgedane ervaring te erkennen en te valoriseren. Het komt er dus op neer het aantal ervaringsbewijzen uit te breiden en een actief beleid te voeren inzake de erkenning van competenties.

Kortom, mevrouw de voorzitter, er is nog werk aan de winkel. Mensen zonder diploma moeten hun bekwaamheden inderdaad kunnen vastleggen. Hun positie op de arbeidsmarkt kan en moet worden versterkt zodat ook hun werkzekerheid verhoogt, ook als het gaat om vacatures bij de overheid. De slagkracht en bekendheid van deze maatregel moeten dus nog worden verbeterd. De Vlaamse Regering kan en moet hier een voortrekkersrol in spelen. Indien daarvoor ook op wettelijk en/of decretaal vlak een en ander moet worden bijgeschaafd, dan lijkt me dat niet

meer dan logisch, tenzij men er op federaal vlak anders over zou denken. Het voorstel van resolutie is een goed initiatief en Lijst Dedeker zal het steunen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

ROUWHULDE

De voorzitter: Dames en heren, vorige vrijdag vond in Dendermonde de meest vreselijke misdaad plaats die mogelijk is, namelijk een waarbij onder anderen onschuldige kinderen op een gruwelijke wijze vermoord werden. Dit heeft ons allen en iedereen zwaar aangegepen en geschokt. Mag ik u als blijk van rouw en van medeleven met de families van de slachtoffers, vragen om een minuut stilte in acht te nemen?

– *De Vlaamse volksvertegenwoordigers nemen een minuut stilte in acht.*

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Laurence Libert, de heren Dirk De Cock en Kris Van Dijck, mevrouw Anissa Tamsamani, de heer Jan Laurys en mevrouw Stern Demeulenaere betreffende het belang van de voortrekkersrol die de Vlaamse overheid dient te spelen bij de implementatie van de Elders Verworven Competenties (EVC)

– 1785 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
102 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Felix Strackx, Christian Verougstraete, Erik Tack, Herman De Reuse en Thieu Boutsen tot besluit van de op 13 januari 2009 door de heren Felix Strackx en Jan Peumans in commissie gehouden interpellaties tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, respectievelijk over de gevolgen van de beslissing van de Europese Commissie inzake de btw op bouwgrond bij de aankoop van een nieuwe woning en over het advies van de Europese Commissie betreffende de btw-regeling voor nieuwbouwwoningen – 2040 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
33 leden hebben ja geantwoord;
70 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 4 februari 2009 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.31 uur.*

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jan Peumans, Geert Bourgeois, Piet De Bruyn, Mark Demesmaeker en Kris Van Dijck en mevrouw Helga Stevens tot besluit van de op 13 januari 2009 door de heren Felix Strackx en Jan Peumans in commissie gehouden interpellaties tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, respectievelijk over de gevolgen van de beslissing van de Europese Commissie inzake de btw op bouwgrond bij de aankoop van een nieuwe woning en over het advies van de Europese Commissie betreffende de btw-regeling voor nieuwbouwwoningen – 2041 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
33 leden hebben ja geantwoord;
70 leden hebben neen geantwoord.

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Marijke Dillen, Marie-Rose Morel, Els Robeyns: gezondheidsredenen;

Rudi Daems, Miet Smet, Luc Van den Brande, Paul Wille: buitenslands;

Bart Caron: ambtsverplichtingen;

Hilde Eeckhout, Margriet Hermans: familieverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Mieke Vogels.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick

Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer,

Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme
